

posavci beremo skupaj

BRALNI PROGRAM posavskih knjižnic v letu 2023

Knjižnica Brežice ♦ Valvasorjeva knjižnica Krško
Posavska potujoča knjižnica ♦ Knjižnica Sevnica
21. marec – 20. november 2023

Ker branje
plemeniti duha
in je ogledalo
sveta.

KAJ?

Knjižnice Posavja sodelujemo na področju **bralne kulture** že trinajsto leto zapored. Namen programa **Posavci beremo skupaj** je opozoriti na pomembne predstavnike literarnega ubesedovanja pri nas in širše po svetu ter bralcem ponuditi **tematsko pester razpon leposlovnih del**, ki bivanjsko izkušnjo človeka prikazujejo z raznolikimi kulturnimi, socialnimi in estetskimi izhodišči.

KJE in KDAJ?

Bralni program izvajamo v Knjižnici Brežice, Valvasorjevi knjižnici Krško, Knjižnici Sevnica in Posavski potujoči knjižnici **med 21. marcem in 20. novembrom 2023**.

KAKO?

Knjige so opremljene s **knjižnimi kazalkami**, na katere bralci vpišejo svoje ime in naslov prebrane knjige ter po želji tudi mnenje o prebranem. Ob naslednjem obisku knjižnice jih oddajo knjižničarju. Bralci, ki bodo v času trajanja projekta preberali najmanj **5 knjig** z bralnega seznama in se v projekt aktivno vključili z **izpolnjenimi knjižnimi kazalkami** o prebranem gradivu, bodo na zaključni literarni prireditvi prejeli simbolično nagrado.

ZAKAJ?

Ker branje plemeniti duha in je ogledalo sveta.

PROZA

NEBESNA TELESA, **JOKHA ALHARTI**
 TANDEM, **MARIA BARBAL**
 ZGODBA ZGODB ALI ZABAVA ZA NAJMLAJŠE, **GIAMBATTISTA BASILE**
 PIRANESI, **SUSANNA CLARKE**
 KOKOSCHKOVA LUTKA, **AFONSO CRUZ**
 PAPIRNATA MESTA, **DOMINIQUE FORTIER**
 MATERINSKA KNJIŽICA, **KATJA GOREČAN**
 ULICA OKOPOV, **KARI HOTAKAINEN**
 ŠEPET NEVIDNEGA MORJA, DVANAJST TABLET SVINCA, **DUŠAN JELINČIČ**
 SESTRI, **DAISY JOHNSON**
 BESEDA, KI JE NIMAM, **NATAŠA KONC LORENZUTTI**
 ANOMALIJA, **HERVÉ LE TELLIER**
 ARMENSKI PRIJATELJ, **ANDREJ MAKINE**
 POSTAJA ENAJST, **EMILY ST. JOHN MANDEL**
 VSI BOŽJI OTROCI PLEŠEJO, **HARUKI MURAKAMI**
 OČETOV SINKO, **DINO PEŠUT**
 MOŠKI NA MOJEM MESTU, **PER PETERSON**
 RAZVEJENJE, **RICHARD POWERS**
 NELAGODJE VEČERA, **MARIEKE LUCAS RIJNEVELD**
 TITOV SIN, **ANDRAŽ ROŽMAN**
 ISTANBUL ISTANBUL, **BURHAN SÖNMEZ**
 SHUGGIE BAIN, **DOUGLAS STUART**
 SMISEL ROŽE, **IVO SVETINA**
 VRATA, **MAGDA SZABÓ**
 LAGUM, **SVETLANA VELMAR-JANKOVIĆ**
 ORDESA: V VSEM JE BILA LEPOTA, **MANUEL VILAS**
 NA KLANCU, **TINA VRŠČAJ**
 ŽALOST ZEMLJE, **ÉRIC VUILLARD**
 BEŽEN TRENUTEK BAJNOSTI, **OCEAN VUONG**
 DIŠI PO DOSEGLJIVEM, **MONIKA ŽAGAR**

RAZMIŠLJANJA: OSEBNO IN POLJUDNO

A SI LAHKO VSAJ ENKRAT TIHO, **IVANA DJILAS**
 MIDVA NE BOVA REŠILA SVETA!, **TOMAŽ GRUŠOVNIK**
 MORDA SE MOTIM, **BJÖRN NATTHIKO LINDEBLAD**
 KAKO OSTATI PRISEBEN V DOBI DELITEV, **ALIF SHAFAK**
 EVANGELIJ PO JEGULJAH, **PATRIK SVENSSON**

RISOROMAN

| OGLJIK & SILICIJ, **MATHIEU BABLET**

SLIKANICA

| VELIKI PANDA IN MAJCENI ZMAJ, **JAMES NORBURY**

POEZIJA

SELIŠČA, **KRISTINA KOČAN**
 Z OČMI, KI VIDIJO DRUGAČE, **SVETLANA MAKAROVIČ**
 MARMOR, **ANA SVETEL**

Spodbujal jo je, naj še naprej razvija svojo iskreno ljubezen do branja, in ko je z odliko opravila učiteljski izpit, jo je spodbujal, naj dela in tako s svojo sposobnostjo in dosežki pomaga utrjevati njegov družbeni položaj in njegovo zaupanje v lastne odločitve. Bila je žena, s katero se je lahko pohvalil, pika na i njegovemu družbenemu položaji, žena, svobodna znotraj tirnic njegovega veselja, zunaj pa ne. Asma je to hitro odkrila in mirno sprejela. Do tega odkritja so se njena čustva do njega že oblikovala v skeptično naklonjenost – bila so uravnotežena in čvrsta, čisto drugačna od njegovih. V začetku je skrbno pazil, da se je gibal izključno po poti, ki si jo je začrtal, in kar naprej preverjal, ali Asma kroži z njim, in predvsem, da ni nikoli skrenila iz tirnice.

Nebesna telesa

JOKHA ALHARTI

Prevedla BARBARA SKUBIC

DRUŽBENI ROMAN
Tudi kot e-knjiga

OMANSKA KNJIŽEVNOST
233 str.
Beletrina 2021

NAGRADA MAN BOOKER

JOKHA ALHARTI (1978)

je omanska avtorica dveh zbirk kratke proze in treh romanov, v vrh sodobne literature pa so jo ponesla prav *Nebesna telesa*. To je prvi v arabščini napisani roman, ki je prejel prestižno bookerjevo nagrado, in prva knjiga omanske avtorice, ki je bila prevedena v angleščino, pa tudi v slovenščino.

Roman se odvija v omanski vasici Alavafi in spremlja tri sestre, ki se poskušajo uveljaviti in izpolniti v tradicionalnem svetu. Maja sproži pravi val obrekovanja in ogorčenja, ko svojo hčer, rojeno v dogovorjenem zakonu z Abdulahom, poimenuje London, po »mestu v deželi kristjanov«, kamor se je odselila njena neuslišana ljubezen. Havlin izbranec se odseli v Kanado, kjer si ustvari novo življenje, a ona ga neutrudno čaka in zvesto ljubi, zato zavrača vse druge snubce. Asma se z umetnikom poroči iz občutka dolžnosti. Roman je poln družinskih tragedij, zamer, zamolčanosti, nesreče, a obenem čudovit slavospev ženskam, ki bodo prinesle spremembo, čeprav bodo morale za to ogromno žrtvovati. (vir: založnik)

*pomisli na ogenj v meni
in se me usmili*

Tandem

MARIA BARBAL

Prevedla SIMONA ŠKRABEC
DRUŽBENI ROMAN
KATALONSKA KNJIŽEVNOST
155 str.
Hart 2022
NAGRADA JOSEP PLA

Tandem je zgodba o iskanju sreče. Elena in Armand se srečata po naključju, vendar v trenutku drug v drugem prepoznata sorodno dušo. Skupaj jima uspe zgraditi srečen in spontan svet, ki obstaja le v sedanjosti. Dovolj sta močna, da pretrgata spono, v katere ju je življenje ujelo, in se znova naučita živeti brez skrbi. Kljub zrelem letom spoznata, da imata oba pravico do tega, da usodo vzameta v svoje roke. Pot ni lahka, saj se morata osvoboditi predsodkov in marsikatero navade, ki se ju drži kot železna srajca. A na koncu se lahko z optimizmom zazreta v prihodnost. Preprosto in lepo napisana povsem življenjska zgodba. (vir: založnik)

MARIA BARBAL (1949) je katalonska pisateljica, ki se je občinstvu prvič predstavila z romanom *Kamen v melišču*, ki danes velja za eno najpomembnejših pripovednih del sodobne katalonske proze. Njena dela so prevedena v več tujih jezikov, v rodni Kataloniji pa so jo nagradili z najvišjo medaljo Creus de Sant Jordi za umetniško ustvarjanje.

„Pomislite, ali ni čudno, da so iz istega kosa lesa narejeni kipi bogov in vislice, cesarski prestol in nočna posoda; ali da lahko iz iste snovi nastane ljubezensko pismo, ki ga dama prekriva s svojimi poljubi, in straniščni papir, ki obriše umazano rit; od takšnih misli se še najboljšemu astrologu zvrtili v glavi. Isto bi lahko rekli o materi, ki rodi dve hčeri, eno dobro in eno uničevalko, eno s pridnimi rokami in drugo polno izgovorov, eno lepo in drugo grdo, eno ljubosumno in drugo ljubečo, eno čednostno in drugo pokvarjeno, eno, ki se kopa v sreči, in drugo, ki jo spremlja smola. Kajti razum nam pravi, da bi morali biti ljudje iste nravi, glede na to, da smo vsi priplavali po isti župi. Ampak pustimo ta vprašanja tistim, ki se nanje bolje spoznajo.“

Zgodba zgodb ali zabava za najmlajše

GIANBATTISTA BASILE

Prevedli ANA DUŠA in IRENA DUŠA DRAŽ
ZBIRKA PRAVLJIČNIH ZGODB ZA ODRASLE
Tudi kot e-knjiga
ITALIJANSKA KNJIŽEVNOST
491 str.
Goga 2022

GIANBATTISTA BASILE (1566–1632) je bil italijanski pesnik, dvorjan in zbiralec pravljic. Njegove zbirke vključujejo najstarejše zapisane oblike številnih znanih evropskih pravljic. Bedenetto Croce je pričujočo zbirko razglasil za najznamenitejše delo italijanskega baroka, za slovensko izdajo pa se imamo zahvaliti založbi Goga in za odličen prevod Ani Duša in Ireni Duša Draž.

Zgodba zgodb velja za prvo evropsko zbirko literarnih pravljic. V njej je avtor zbral zgodbe vseh družbenih slojev, v njih pa sledimo različnim tedanjim ritualom, historičnim anekdotam, nenavadnim dogodkom, verovanjem ter čudežnim transformacijam, zapisanim v nadvse bohotnem meseno-sočnem in duhovitem jeziku. Četudi je avtor zbirko podnaslovil s pripisom *Zabava za najmlajše*, je bila namenjena predvsem odraslim, med njimi pa pretežno preprostemu ljudstvu, ki raje verjame »v obstoj govorečih grmov kot v smiselnost učenjakovih besed«. Lušno, ritmično in zabavno branje se ob vsaki zaključeni zgodbi konča z znamenitimi reki, ki jim v večji meri zaupamo še dandanes. (R. V.)

nor je tisti, ki nasprotuje zvezdam

prihodnost obstaja

obožujem tukajšnja
spokojnost, nobenih ljudi!

” *Tò spoznanje – namreč o Nepomembnosti tega Znanja – me je doletelo v obliki Razodetja. Kar hočem reči, je, da sem se zavedel, da je to res, preden sem razumel, zakaj ali kakšni koraki so me do tega privedli. Ko sem poskusil obuditi te korake, so se moje misli kar naprej vračale k podobi Stodvaindevetdesete dvorane zahodno v Mesečini, k njeni Lepoti, k njenemu poglobljenemu občutku Spokojja, k spoštljivim pogledom na Obrazih Kipov, ki so se zasukali (ali se je tako vsaj zdelo) proti Luni. Zavedel sem se, da naju je iskanje Znanja spodbudilo k misli, da je Hiša nekakšna uganka, ki jo je treba razvozlati, nekakšno besedilo, ki ga je treba interpretirati, in da, če kdaj odkrijeva Znanje, bo to, kot da bi Hiši iztrgala nekaj Dragocenega, in vse, kar bo ostalo, bodo zgolj kulise.*

Piranesi

SUSANNA CLARKE

Prevedla ALENKA ROPRET
FANTAZIJSKI ROMAN
Tudi kot e-knjiga
ANGLEŠKA KNJIŽEVNOST
269 str.
Sanje 2021
BRITANSKA ŽENSKA
NAGRADA ZA LEPOSLOVJE

Piranesi živi v Hiši, ki ni navadna hiša, ampak kompleks soban, ki zanj, saj se drugega ne spominja, tvorijo ves Svet. Občasno ga obišče Drugi; skupaj sta edina prebivalca Sveta, čeprav obstajajo dokazi, da je bilo nekoč še nekaj več njih, s katerim si je Drugi izmenjeval spoznanja. To, kar išče, je Veliko in skrivno znanje, ki naj bi bilo shranjeno nekje v Hiši. Piranesi mu pri tem pomaga z drznimi sprehodi v daljne sobane in poroča o najdbah. Nekega dne pa naleti na nenavadno odkritje ... Melanholičen in topel roman o brezskrbni zvedavosti in izgubi bivanjske nedolžnosti, zapisan v intimni magičnorealistični pripovedi, nadvse bogati z alegorijami, občutki in doživetji, da se je med branjem včasih priporočljivo ustaviti in na polno izkusiti sporočilo. (vir: Bukla)

SUSANNA CLARKE (1959) je angleška avtorica, ki je zaslovela s svojim romanesknim prvencem *Jonathan Strange & Mr Norrell*. Z novim romanom – *Piranesi* – je bralce razveselila po skoraj 17 letih tišine in zaradi svoje bolezni (diagnosticirali so ji sindrom kronične utrujenosti) v njegovo dokončanje ni povsem verjela. Nagrado, ki jo je prejela zanj, je posvetila vsem ženskam, katerih zmožnosti so okrnjene zaradi kronične bolezni.

” *G. Vogel, če niste zadovoljni s tem, v kakšno smer gredo stvari, je rekel Isaac, morate storiti samo nekaj zelo preprostega: dajte stopala skupaj, osredotočite se in poskočite v zrak. Ko se bodo vaša stopala ponovno dotaknila tal, resničnosti tal, ko bodo zapustila ta nebeški trenutek skoka, ko se bodo dotaknila tal, kot sem rekel, bo to povzročilo, da se bodo rahlo zatresla, in to bo spremenilo smer vesolja. Če ste šli v smeri, ki vam ni bila po volji, je dovolj, da skočite in se ta smer spremeni. Ker pa je tresljaj res rahel, učinki niso takoj vidni, a če bi lahko videli v prihodnost, bi videli, kako drugačna je od one, v kateri niste skočili. Življenje je sestavljeno iz takšnih skokcev.*

Kokoschkova lutka

AFONSO CRUZ

Prevedla BARBARA JURŠIČ
FANTAZIJSKI ROMAN
Tudi kot e-knjiga
PORTUGALSKA KNJIŽEVNOST
248 str.
V. B. Z. 2021
NAGRADA EVROPSKE UNIJE ZA
KNJIŽEVNOST

Kokoschkova lutka je ekstravagantno romaneskno delo, ki obravnava ustvarjanje identitete v odnosu z drugim, zabrisuje meje med resničnostjo in fikcijo, usodnost vojne in ljubezni ter vlogo umetnosti v življenju slehernika. Skozi zgodbo se seznanimo z Judom Isaacom Dresnerjem, kateremu spomin na pred njim ubitega najboljšega prijatelja povzroča šepavost; Bonifaz Vogel je lastnik trgovine s pticami, katerih kletke so vedno odprte; Tsilia Kacev je ortodoksna Judinja s krvavečimi stigmami; Zsigmond Varga je milijonar, ki želi stehtati človeško dušo in s hidravlično tehtnico meriti zlo in greh. Med vsemi usodami junakov se vije glasba, njihova zgodba pa se na koncu sesede na skupni imenovalac in kazalec: brez drugega nas ni. (vir: založnik)

AFONSO CRUZ (1971) je portugalski pisatelj, ilustrator in glasbenik, prejemnik številnih nagrad na vseh področjih svojega umetniškega ustvarjanja. Piše romane za odrasle in mlade, drame in eseje, režira animirane filme, ilustrira in sklada glasbo za skupino The Soaked Lamb, v kateri igra različne instrumente.

drugi so tisti, ki nas
delajo žive

prikaže se luna,
grbavka sredi neba

V romanu poleg nekaterim vmesnim postankom avtoričinega življenja sledimo predvsem romansirani biografiji tenkočutne angleške pesnice Emily Dickinson, ki je najzgodnejša otroška leta in odraslost preživela na posestvu Homestead in se je počasi, a dosledno vse bolj umikala v osamo, v samoto in tišino, ki sta ji edini omogočali, »da se je spustila v osrčje stvari globoko v sebi«, in jo edini (poleg njene sestre Lavinie) varovali pred raztelesenostjo zunanjega sveta, pregrobeta za rahločutno opno pesničine intime, varujočo njena še subtilnejša občutja, razpeto na meji med svetom, pesmijo in neizrekljivim. Nadvse krhek, nadvse nežen, nadvse poetično izpisan roman, poln tišine, poln lepote. (R. V.)

DOMINIQUE FORTIER (1972) je kanadska prevajalka in pisateljica, ki živi v Quebecu in ustvarja v francoščini. Za svoje delo je prejela številne nagrade, med njimi tudi nagrado generalnega kanadskega guvernerja za leposlovje v francoskem jeziku.

Papirnata mesta

DOMINIQUE FORTIER

Prevedla SAŠA JERELE
ROMANSIRANA BIOGRAFIJA
KANADSKA KNJIŽEVNOST
191 str.
Cankarjeva založba 2022
RENAUDOTOVA NAGRADA

» O Emily pripovedujejo, da je sprva vse redkeje zahajala v vas, nakar se je omejila na vrt, še pozneje ni več zapuščala hiše, nič več ni prihajala dol iz gornjega nadstropja, nazadnje pa se je udomila v svoji spalnici in je iz nje stopala samo, kadar je bilo res nujno. Ampak v resnici je že dolgo prebivala na še manjšem prostoru: koščku papirja, velikem za človeško dlan. Tega doma ji nihče ne bi mogel vzeti. Dovolj je, da na papir odloži nekaj stavkov, včasih par besedic, pa ji odleže, za trenutek je odrešena brezimne in brezciljne notranje nuje, ki jo požira. Nečemu je prizaneseno. Kaj natanko je ta strašna nesreča, iz katere poskuša rešiti peščico verzov, ali je to pozabam smrt, ognjeni pekel sveta, tega niti sama ne bi znala povedati.

Materinska knjižica

KATJA GOREČAN

INTIMNOIZPOVEDNA PRIPOVED
SLOVENSKA KNJIŽEVNOST
141 str.
LUD Literatura 2022

» mami mi je rekla, naj ostanem z njo, in sem ostal. nekdo je moral ostati z njo. kar veliko ljudi je odšlo stran, saj niso prenesli teže njene žalosti. mami se je počutila, kot da ima neki virus, zaradi katerega izgubiš otroka, in da ljudje začutijo, kot da je njena žalost nalezljiva. včasih je imela občutek, da je pravzaprav niso želeli vprašati ali pa niso želeli, da jim pove, kako se počuti. kot da so želeli postati naglušni, kot je mami. včasih je imela občutek, da je ves svet okrog nje bolj naglušen, kot je ona sama.

KATJA GOREČAN (1989), slovenska pesnica in likovnica, je zaključila študij primerjalne književnosti in literarne teorije na Filozofski fakulteti v Ljubljani ter magistrski študij dramaturgije in scenskih umetnosti na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo. Njene pesmi so prevedene in objavljene v več jezikih in vključene v nemško, češko in grško antologijo.

Materinska knjižica je izrazito poetično intimnoizpovedno delo, ki z glasom nerojenega otroka, Tobije, govori o stiski, ki jo njegova mati doživlja po spontanem splavu, ko ugotavlja, da se o tem nihče ne želi pogovarjati z njo, ter da, še več, družba pričakuje, da bo izgubo prebolela tako rekoč hitro in elegantno. Nadrejeni v službi od nje pričakujejo, da bo delala tudi iz bolnišnice, po enem tednu bolniškega dopusta pa ji naložijo, naj nosi težke škatle, čeprav jih opozori, da tega ne bi smela početi. Spontani splav je v pripovedi prikazan kot nekakšna nevšečnost; stiska je nevidna in nerazumljena, četudi je za Tobijevo mamo popolnoma uničujoča; vse kar bi potrebovala, je zunanji glas, ki bi potrdil, da je njena žalost smiselna, utemeljena in upravičena. (vir: rtslo.si)

hotela mi je pripovedovati
tudi o zvezdah

» Odprl sem se, sledil, pokazal razumevanje in pristal na neugodne dogovore. Obljubil sem celo, da bom hodil na družinsko terapijo – družinski terapevti so se po državi razpasli približno tako kot toplice. Medtem ko sem poležaval doma in poslušal rock, se je v tej državi izobrazilo več bataljonov terapevtov in psihologov, ki naj zdravijo vneta krizna žarišča zvez. Ves teden sem obžaloval svojo obljubo, a s pomočjo dihalnih vaj in trebušnjakov sem zvadil izraz na obrazu, s katerim sem vstopil v tisto sobo in se usedel na rumen stol. Žal sem izgubil živce. Terapevt je bil ovca s puhom namesto brade, razumevajoč do obeh strani. Nisem prenesel njegovega sočutnega bolščanja.

Ulica okopov

KARI HOTAKAINEN

Prevedla JULIJA POTRČ ŠAVLI
 DRUŽBENI ROMAN
 FINSKA KNJIŽEVNOST
 319 str.
 KUD Sodobnost International 2022
 NAGRADA FINLANDIA
 NAGRADA NORDIJSKEGA SVETA
 ZA KNJIŽEVNOST

Mattijevo življenje spremeni usodni udarec, zaradi katerega ga zapustita žena in hčerka. Ker pripada generaciji moških, ki je svojo zavezanost enakosti dokazala s poštenim opravljanjem gospodinjskih opravil in s skrbjo za otroka, izguba družine zlomi hrbtenico Mattijevega obstoja. Da bi življenje spet imelo smisel, mora dobiti nazaj svojo družino. Prepričan je, da mu bo to uspelo, če bo le uresničil ženine sanje o nakupu hiše. Z daljnogledom okoli vratu se odpravi na safari po stanovanjski sosesci – raziskuje navade tamkajšnjih prebivalcev in išče primerno tarčo ... Njegova obsedenost ga žene do ekscesov in kmalu ni več poti nazaj. Sproščeno branje z zagotovljenim skandinavskim humorjem. (vir: založnik)

KARI HOTAKAINEN (1957) je eden izmed najuspešnejših sodobnih finskih avtorjev. Odlikuje se po pronicljivem vpogledu za kuliso vsakdanjega, ostri kritiki sodobnega sveta, empatičnem poglobljanju v vijuge duševnosti in zanj značilnem humorju, začinjnim s sarkazmom.

» Kje je meja med etičnim dejanjem in grehom, med pravilno in napačno izbiro, med dobrim in zlim? Ne vem, ne vem, ne vem! Vem le, da bi morda kdaj lahko sprejel kak droben kompromis v prid bližnjega in na račun mojega ponosa, ki lahko hitro zdrkne v samoplačnost. Ne morem več misliti, glava mi bo počila ... Le kaj je nastalo iz ene same besede, ki sem jo mimogrede naknadno natisnil na naključno prazen prostor nekam na sredino lista, pa se mi ni niti zdela posebno pomenljiva: pomilostitev. A kdo je plačal najvišjo ceno? Tisto dokončno, nepovratno? Tisti, ki so šli iz prepričanja, altruizma, domoljubja, čuta za pravičnost, naklonjenosti do bližnjega na to tvegano pot in se niso vrnili.

Šepet nevidnega morja, dvanajst tablet svinca

DUŠAN JELINČIČ

ZGODOVINSKI BIOGRAFSKI ROMAN
 SLOVENSKA KNJIŽEVNOST
 104 str.
 Mladika 2020
 NAGRADA PREŠERNOVEGA SKLADA

DUŠAN JELINČIČ (1953) je pisatelj, novinar in alpinist. Piše prozo, esejistiko, razprave ter literarne in gledališke kritike za slovenski in italijanski tisk, radio in televizijo. V svojih delih obravnava gorniško, zgodovinsko, kriminalno in fantastično-mistične tematike. Napisal je več romanov in za svoje delo prejel več uglednih priznanj in nagrad.

Kratki roman je dramatična pripoved o enem izmed ustanoviteljev in voditeljev protifašistične organizacije TIGR, Zorku Jelinčiču, ki je v temnih letih fašistične strahovlade in druge svetovne vojne prestal devet let zaporne kazni v italijanskih zaporih. S teh prizorišč groze in terorja so se ohranile le drobne besede, fragmenti, ki jih je zapisal na list papirja in nas v pričujoči knjigi nagovarjajo z neposrednostjo in pretresljivostjo resnice. Očetovo pisno zapuščino je sin Dušan Jelinčič prelinil v intimno pričevanjsko pripoved, v kateri se prepletajo biografske, pripovedne in domišljajske prvine. (vir: založnik)

vse so zgolj ugibanja

svet mora vedeti, kaj so nam storili

žalost je hiša brez
oken ali vrat

” Stopim do stopnišča, prepričana, da se bom povzpela, poiskala mamo in ji povedala, da razumem, kaj se je zgodilo. Vendar se s stopalom na prvi stopnici ustavim. Sprememba v zraku ali v krvi. Septemberin vonj je povsod okoli mene, kakor je bil tisti dan, duši me. Stopnišče pred mano je zamegljeno, ne morem razločiti posamičnih stopnic. Pomislim na vse, kar se pripravlja, vse, kar se bo zgodilo. Stopalo se mi zatrese. Grozno je, vse te možnosti. Grozno je čutiti še kaj drugega razen žalosti, pa vendar premišlujem o tem, kako bom končala šolo in šla na fakulteto in potem, kasneje, dobila službo, ki mi bo všeč, ali pa bom potovala in koga spoznala in morda z njim živela.

Sestri

DAISY JOHNSON

Prevedla ANA SCHNABL

DRUŽBENI ROMAN
Tudi kot e-knjiga

ANGLEŠKA KNJIŽEVNOST
182 str.
LUD Literatura 2022

Sestri July in September sta rojeni zgolj deset mesecev narazen, od tod tudi njuni imeni. Navezani sta druga na drugo. Bolestno. Zadostujeta si, nikogar drugega ne potrebujeta. July je tista plaha in naivna, podobna materi, September tista neustrašna in nasilna, podobna pokojnemu očetu. Ko se v šoli zapleteta v težave, se njuna mama odloči začasno selitev v zapuščeno hišo na vzhodni obali. V njunem novem, izoliranem življenju July obotavljajoče ugotavlja, da se njen odnos s September spreminja na načine, ki jih ne more scela razumeti. V hišo se naseli občutek nelagodja, ki se stopnjuje s preizkušanjem meja znotraj in zunaj domačega okolja. Pretresljiva zgodba o sestrah, ki se trudita doumeti, kje se ena začne in druga konča. (vir: založnik)

DAISY JOHNSON (1990) je britanska romanopiska in pisateljica kratkih zgodb. Njen debitantski roman *Everything Under* je bil leta 2018 v ožjem izboru za nagrado Man Booker, poleg pisateljice Eleanor Catton pa je najmlajša nominiranka v zgodovini te nagrade.

” Sanjala sem o mamini bližini; bila sem vsem odveč, ne znam povedati, kaj je to. Tisti občutek, da nikamor ne spadam, ker nimam doma; da nikomur ni mar zame; da me nobeden ne opazi, da nikogar ne zanima, kako mi je; nihče me ne pogreša, ne misli name, nikoli. Mama bi vse to znala. Vprašala bi me, kako je bilo v šoli, ko bi prišla domov. Vaju mamica vpraša, kako je bilo? Seveda vaju. In vedve rečeta: dobro. Pa čeprav ni bilo vse v redu. Ko prideš domov k mami, je dobro. Tudi jaz sem si želela, da bi lahko prišla in rekla: bilo je dobro. Vem, niso vse mame enako ljubeče, ampak moja bi bila, to sem vedno verjela, pa čeprav nisem ničesar vedela o njej. Nikoli nisem nikogar vprašala, kakšna je bila. Vse je samo v mojih besedah. In v besedi, ki je nimam.

Beseda, ki je nimam

NATAŠA KONC LORENZUTTI

DRUŽBENO-ZGODOVINSKI ROMAN
Tudi kot e-knjiga

SLOVENSKA KNJIŽEVNOST
262 str.
Miš 2021

NATAŠA KONC LORENZUTTI (1970) je po zaključku študija na AGRFT v Ljubljani sprva delala kot dramska igralka v SLG Celje in SNG Nova Gorica, od leta 1999 dalje pa je samozaposlena v kulturi. V letu 2022 je začela objavljati besedila za otroke v revijah *Mavrica* in *Ciciban*, v letih 2004 do 2006 so izšle njene prve knjige za otroke, leta 2006 pa prva za odrasle: različne instrumente.

Sonjo začne po nonini smrti vznemirjati družinska zgodovina. Njena babica in njen brat sta namreč med vojno ostala brez obeh staršev, predvsem pa je usodnega dne, ko so nacisti ločili mame in otroke, izginila njuna mlajša sestra, takrat še dojenček. Nihče ni uspel odkriti, kaj se je z njo dogajalo in ali je sploh še živa, zato si to na svoja ramena naloži Sonja. Med raziskovanjem usode ukradenih otrok se sooči s številnimi vojnimi grozotami, sledi pa jo pripeljejo do različnih ljudi, tudi drugih ukradenih otrok, ki ji pomagajo s svojim spominom in pričevanji. Roman temelji na skupku resničnih zgodb, pregnetenih v eno samo, za njim pa se skrivajo ure in ure trdega avtoričinega raziskovalnega dela. (vir: založnik)

Nataša Konc Lorenzutti

Beseda,
ki je ni

kaj je sploh to, biti
mrtvo?

ali bi moje izginotje v
čemerkoli spremenilo
gibanje sveta?

Tellier

ANOMA

Anomalija

HERVÉ LE TELLIER

Desetega marca 2021 s pariškega letališča vzleti letalo na poti v New York; na krovu je 243 potnikov. Med letom naletijo na močno turbulenco, a po mučnem premetavanju pilotu uspe varno pristati. Pa vendar ... Tri mesece pozneje se zgodi nekaj nepredstavljivega, anomalija v vesoljnem redu, nenaraven pojav, ki ga ne zna nihče pojasniti, in 243 potnikom se življenje za vedno spremeni – prav tako pa tudi vsem drugim. Anomalija zamaje temelje njihovega obstoja, vere, njihovih najosnovnejših prepričanj o zakonitostih našega sveta. Kako se ljudje spopademo s spoznanjem, da je vse, kar smo doslej jemali za samoumevno, vredno toliko kot nič? (vir: založnik)

„Nikoli mi ni bilo jasno, v čem bi bil svet drugačen, če bi sam ne obstajal, ne vem, h kateremu obrežju bi ga pripeljal, če bi živel intenzivneje, prav tako se mi sploh ne sanja, ali bi moje izginotje v čemerkoli spremenilo gibanje sveta. A vendar sem tukaj in hodim po poti, katere manjkajoči kamni me vodijo proti nikamoršnjosti. Spreminjam se v točko, v kateri življenje in smrt postaneta eno in med njima sploh ni več mogoče razločevati: tu maska živečega najde spokoj na obrazu mrtvega. To jutro, ko je nebo jasno, vidim vse do samega sebe in sem takšen kot vsi drugi. Življenja si ne jemljem, temveč ga dajem nesmrtnosti. Navsezadnje pa po nepotrebnem pišem ta zadnji stavek, saj ne bo odgodil trenutka, ki je že tu.“

Prevedla JANINA KOS
FANTAZIJSKI ROMAN
Tudi kot e-knjiga
FRANCOSKA KNJIŽEVNOST
365 str.
Mladinska knjiga 2022
GONCOURTOVA NAGRADA

HERVÉ LE TELLIER (1957) je sodobni francoski pisatelj, esejist, novinar in jezikoslovec ter član in predsednik mednarodne literarne skupine Oulipo. Doma in v tujini se je proslavil z več romani in zbirkami kratkih zgodb, največji literarni uspeh pa brez vsakršnega dvoma požel z zadnjim romanom, *Anomalijo*.

„V času naše mladosti smo bili navajeni razmišljati skozi velika posploševanja, ki so delila človeštvo na razrede in rase, prebivalstvo na revne in bogate, razlikovali smo družbe, ki gredo proti bleščeči prihodnosti, in tiste retrogradne, ki bi bile ovira na poti proti svetlemu napredku. To, kar je govoril Vardan, pa je presegalo vse igre družbenih nasprotij. Nesreča in propadanje enega človeškega bitja sta pomenila nesprejemljivost celotnega človeškega mravljišča. Da, celotnega. Ta način razmišljanja me je pretresel s svojo noro nepopustljivostjo, obenem pa se mi je z leti to zavračanje vsakega dopuščanja, da se ena sama oseba potopi v brezup, izkazala za edini kriterij pravilnosti in iskrenosti najčudovitejših humanističnih programov.“

Armenski prijatelj

ANDREÏ MAKINE

Prevedla NADJA DOBNIK
SPOMINSKI ROMAN
RUSKO-FRANCOSKA KNJIŽEVNOST
155 str.
KD Hiša poezije 2022

ANDREÏ MAKINE (1957) se je rodil v Krasnojarsku v Sovjetski zvezi. Leta 1987 se je preselil v Francijo in po uspehu romana *Francoski testament* dobil francosko državljanstvo. Objavlja tudi pod psevdonimom Gabriel Osmonde. Izdal je 12 romanov, ki so bili deležni izjemnega uspeha in so prevedeni v številne jezike.

Tenkočutna pripoved se vrsti v osrednji Sibiriji, na obrobju velikega mesta, kamor se je, da bi bila blizu svojim, ki so pristali v bližnjem zaporu, zatekla skupina Armencev v krutem času Stalinovega režima. Ob spoznavanju s pretresljivo usodo armenske skupnosti sledimo pisateljevemu oživljanju mladostnega prijateljstva z armenskim dečkom Vardanom, s katerim vez sta začela tkati, ko ga je avtor, fant iz sirotišnice, rešil pred napadom vrstnikov. Ob svojem novem prijatelju je spoznal, »da naša življenja nenehno drsijo po robu prepada in da lahko s preprosto gesto nekemu pomagamo, ga zadržimo pred padcem, ga rešimo«. In tudi, da si lahko svoje življenje zamislimo in ga presojava izven ustaljenih okvirov. (R. V.)

roka, ki se je dotikala neba,
je postala skrivni smisel
upanja

to lahko preživiš,
a te spremeni

Postaja enajst

EMILY ST. JOHN MANDEL

Prevedel IGOR HARB
APOKALIPTIČNI FANTAZIJSKI ROMAN
KANADSKA KNJIŽEVNOST
396 str.
Sanje 2022
NAGRADA ARTHURJA C. CLARKEA

Roman razpira kompleksno podobo pandemičnega propada družbe in porajanja vzpona nove civilizacije dvajset let po tem. A zgodba ni osredotočena na akcijo, tehnologijo ali podroben prikaz bede propada, temveč na umetnost. Prav ustvarjalnost je namreč tista lastnost, ki združuje raznolike in bežno povezane protagoniste. V zgodbi ljubezen do ustvarjanja že več kot desetletje žene tudi Potujočo simfonijo, skupino glasbenikov in igralcev, ki na turneji skozi pusto deželo s koncerti in predstavami redkim prebivalcem prinašajo navdušenje in veselje do življenja. Roman na ta način slavi tisto, kar nam omogoča, da ne samo preživimo, ampak tudi živimo: ustvarjanje umetnosti ter neumorno preizpraševanje tega, kaj pomeni biti človek. (vir: založnik)

EMILY ST. JOHN MANDEL (1979) je kanadska pisateljica in esejistka. Napisala je šest romanov, med katerimi najuspešnejši je *Postaja enajst*, ki je bil prilagojen tudi v istoimensko serijo na HBO Max ter bil preveden v 33 jezikov.

“Proti koncu desetletja na letališču je Clark razmišljal o tem, kakšno srečo je imel. Ne zgolj golo srečo preživetja, ki je bila seveda sama po sebi neverjetna, temveč tudi to, da je videl konec sveta in začetek novega. In ne le, da se je spominjal vrhuncev prejšnjega sveta, od raketoplanov do električnega omrežja in kitar z ojačevalniki, računalnikov, ki si jih držal v dlani, in ultra hitrih vlakov med velemesti, ampak tudi, da je lahko tako dolgo živel med temi čudesi. Da je v tem spekulativnem svetu preživel kar enainpetdeset let svojega življenja. Včasih je ponoči ležal buden v potniški avli letališča in pomislil: Bil sem tam! In ta misel ga je navdajala z mešanico žalosti in vznesenosti.

Vsi božji otroci plešejo

HARUKI MURAKAMI

Prevedel DOMEN KAVČIČ
KRATKA PROZA
JAPONSKA KNJIŽEVNOST
117 str.
Cankarjeva založba 2022

Element, ki povezuje šest zgodb iz zbirke, je potres v mestu Kobe leta 1995. Čeprav ta ni v središču dogajanja in protagonisti niso neposredno prizadeti, jim katastrofa vendarle spodmakne tla pod nogami. V zbirki nastopajo osebe, ki so prazne, osamljene in od družine, prijateljev ali sveta nasploh odtujene in za katere se zdi, da življenje bolj opazujejo, kot da bi v njem aktivno sodelovale. V njihovo resničnost občasno vstopajo fantastični elementi, ki pa se tako njim samim kot tudi bralcem kljub nenavadnosti zdijo povsem normalni. Pogosto gre za srečanja z nenavnimi oziroma skrivnostnimi osebami, ki glavnim likom pomagajo najti pot. Pretanjeno, mehko in melanholično pisanje o naši človeškosti. (vir: dobreknjige.si)

HARUKI MURAKAMI (1949) je japonski pisatelj, avtor številnih romanov, neleploslovnih del in treh zbirk kratke proze. Preveden je v več kot 50 jezikov, izjemno priljubljen pa je tudi med slovenskimi bralci. Za svoje ustvarjanje je med drugim prejel Jeruzalemsko nagrado.

“Stopal je po tleh in lahkotno vrtinčil z rokami. Vsak gib je priklical druga in ta se je samodejno navezal na tretjega. Telo je risalo lik za likom. Tu so bili vzorci, variacije, improvizacije. Za ritmom je bil ritem in med ritmi so bili nevidni ritmi; na vsaki ključni točki je imel pregled nad vsem njihovim kompliciranim prepletom. V gozdu so se kakor v trompleju druga v drugo prelivale raznolike živali, tudi strašne zveri, ki jih ni še nikoli videl. Nekoč bo moral skoz ta gozd – a strahu ni občutil: kajti to je bil gozd v njegovi notranjosti. Ustvarjal in oblikoval ga je on sam, to je vedel, in njegove zveri so bile v njem.

najini srci ništa kamna

*sovrašstvo odreja
tisti, ki sovraži*

“*Sovražim svojega očeta, ki je prepričan, da mu sin nekaj dolguje. Ja, sram prihaja iz otroštva. Tudi iz te tihe, potlačene želje, da umre in se mi s tem ni treba več ukvarjati, da končno ostanem sam in da se me končno pusti pri miru. Če bi umrl, mu ne bi več ničesar metal naprej. S seboj bi, kot haaški obtoženec, odnesel vse svoje zločine. In svet bi šel lahko dalje. In jaz se ne bi rabil več ukvarjati s tem, zakaj me je pustil z alkoholičarko, zakaj me ni zaščitil pred čustveno zlorabo, zakaj me ni hotel izvleči iz tega in zakaj mi ni nikoli verjel. In ne bi se mi bilo treba več ukvarjati s prometno nesrečo in zakaj ji je sploh pustil ključ avtomobila, če je vedel, v kakšnem stanju je. Če bi umrl. Potem ga ne bi mogel več skrivoma obtoževati za svojo samoto, za strah pred ljubeznijo.*”

Očetov sinko

DINO PEŠUT

Prevedla DIJANA MATKOVIĆ

DRUŽBENI ROMAN
Tudi kot e-knjiga

HRVAŠKA KNJIŽEVNOST
185 str.
Beletrina 2022

Mlad intelektualac in prebijajoči se pesnik se po neuspešnem iskanju priložnosti na Zahodu vrne v Zagreb, saj je vseeno, kje je reven in nesrečen. Dneve preživlja kot hotelski receptor in se včasih z iznajdljivostjo kosa s pogostimi življenjskimi tegobami milenijca, med katerimi prevladuje skrb za plačevanje stanarine. Poleg razrednega in generacijskega problema roman načenja tudi vprašanje medgeneracijskega odnosa, v tem primeru skrb za zbolelega očeta, s katerim doslej nista uspela zgraditi tesnejšega odnosa. Avtor odlično predstavi izzive sodobnega časa in zapletenost odnosov, težkih problemskih vprašanj pa se loteva odkrito in doživeto, z navidezno lahkotnostjo in šarmom, predvsem pa prepričljivo. (vir: založnik)

DINO PEŠUT (1990)

je hrvaški dramaturg, pisatelj in pesnik. Nekaj let je živel v Berlinu in leta 2018 prejel prestižno gledališko nagrado, njegova dramska dela pa zelo pogosto prejema tudi ugledne hrvaške nagrade. S svojim proznim prvencem *Odrgnjena kolena* je navdušil hrvaško literarno kritiko in bralstvo, podobnega odziva pa je bil deležen tudi *Očetov sinko*.

“*Pogovor je bil uraden, rekla je, oči, ne bomo več hodile k tebi za vikend, lahko pridemo še enkrat, preden se začne šola, ampak potem pa ne bo šlo več. Takoj me je začelo žgati v želodcu, ampak nisem si upal vprašati po vzroku, ker nisem mogel vedeti, ali bo odgovor, ki ga bom dobil, odgovor, s katerim bi lahko živel, zato sem samo sprejel v vednost in brez nadaljnega odstopil od svojih pravic, ki bi jih lahko gladko zahteval, ampak nisem mogel zahtevati od njih nečesa, česar niso hotele dati. Nisem bil tak. Rekel sem, v redu Vigdis, to je zame zelo slaba novica, ampak če se vse strinjate, potem se moram najbrž ukloniti. Utihnil sem in Vigdis je rekla, oči, a si še tam, in jaz sem rekel, ja, tukaj sem. Ampak nisem bil. Nekdo drug je bil.*”

Moški na mojem mestu

PER PETERSON

Prevedla MARIJA ZLATNAR MOE

DRUŽBENI ROMAN
Tudi kot e-knjiga

NORVEŠKA KNJIŽEVNOST
244 str.
Litera 2022

Neko septembrsko nedeljo, ko prejme klic svoje nekdanje žene Turid, je Arvin Jansen primoran razmišljati o svojem življenju, ki ga je v letu po ločitvi in ob odsotnosti treh hčera preživljal ob popivanju, klatenju in avanturah za eno noč. Prvoosebna pripoved o ločencu, ki ga je zaznamovala še izguba staršev in bratov v tragični ladijski nesreči, je življenjska zgodba z avtobiografskimi primesmi, ki si zastavlja vprašanja o žalovanju, izgubi in minevanju. Pisatelj v tem romanu ponovno izkaže globoko razumevanje človeške psihologije, vključno z njenimi mračnejšimi razsežnostmi, obenem pa pogledu na svoj predmet raziskovanja ne pozabi pridodati tudi humorne plati. (vir: založnik)

PER PETERSON (1952)

je norveški pisatelj, poznan predvsem po svojem romanu *Konje krast*, ki ga je napisal leta 2003 in za katerega je prejel številne nagrade, nazadnje International IMPAC Dublin Literary Award, New York Times pa ga je leta 2007 uvrstil tudi med deset najboljših leposlovnih del.

*nisem se hotel odmakniti,
samo žalosten sem bil*

*drevo pripoveduje,
v besedah izpred besed*

» Drevesa stojijo v samem osrčju ekologije, in svoj prostor morajo zavzeti tudi v osrčju politike. Tagore je dejal: Drevesa so zemljin neskončni poskus, govoriti ušesom neba. Toda ljudje – oh, moja beseda – ljudje! Ljudje bi lahko bili tisto nebo, kateremu se Zemlja trudi govoriti. Če bi lahko videli zeleno, bi uzrli stvar, ki postaja vse zanimivejša, bolj ko se ji približujemo. Če bi lahko videli, kaj zeleno dela, ne bi bili nikoli osamljeni ali z dolgočaseni. Če bi lahko razumeli zeleno, bi se naučili, kako si pridelati vso hrano, ki jo potrebujemo, v treh slojih in na tretjini površine, ki jo potrebujemo trenutno, z rastlinami, ki druga drugo varujejo pred škodljivci in stresom. Če bi vedeli, kaj si zeleno želi, se nam ne bi bilo treba odločati med interesom Zemlje in svojim lastnim. Bila bi enaka!

Razvejenje

RICHARD POWERS

Prevedel ANDREJ E. SKUBIC

DRUŽBENI ROMAN
Tudi kot e-knjiga

AMERIŠKA KNJIŽEVNOST
735 str.
Beletrina 2022

Umetnik, inženirka, profesor psihologije, odvetnik in stenografka, vietnamski veteran, invalidni računalniški genij, botaničarka in študentka aktuarskih ved vsak na svojem koncu ameriške celine živijo povsem različna življenja, toda vsako od njihovih življenj se v nekem obdobju osebne zgodovine poveže z lesenimi sobitji, ki že stotine milijonov let na Zemlji ustvarjajo pogoje za življenje. Nekateri pri tem umrejo, nekateri končajo v zaporu, nekateri dosežejo svetovni sloves, nekateri pa zgolj za vselej spremenijo svoj pogled na svet. Njihove zgodbe se prepletajo in dopolnjujejo na neverjetne načine, ob tem pa roman sporoča, da poleg našega obstaja še en svet – ogromen, počasen, povezan, iznajdljiv svet dreves. Nujno branje. (vir: prevajalec)

RICHARD POWERS (1957) je ameriški pisatelj, avtor številnih romanov, esejev in kratkih zgodb. Prepoznaven je po svojih epskih romanih, ki vključujejo elemente znanstvene fantastike in spekulativne fikcije. Roman *Razvejenje* naj bi David Benioff in D. B. Weiss, slavna scenarista televizijske priredbe *Igre prestolov*, adaptirala tudi za Netflix serijo.

» Včasih se mi je zdelo čudno, da moraš moliti v temi, ampak mogoče je šlo za nekaj podobnega kot pri moji posteljnini, ki se je svetila izključno v mraku: zvezde in planeti oddajajo svetlobo in te ščitijo pred nočjo le, če je dovolj temno; verjetno je tako tudi z Bogom. Sklenjene dlani sem položila na kolena. Jezila sem se na Matthiesa, ki je v tistem trenutku gotovo postaval na ledu pri eni od stojnic in pil vročo čokolado. Za hip sem pred sabo zagledala tudi svoje drsalke, natrte z mastjo in pripravljene v skatli, nared, da jih odnesejo nazaj na podstrešje. Razmišljala sem o tem, da sem premajhna za toliko reči, a ti nihče nikoli ne pove, kdaj boš dovolj velik zanje, koliko centimetrov to predstavlja na podboju, in potem sem Boga vprašala, ali ne bi, prosim, namesto mojega zajca k sebi raje vzel mojega brata Matthiesa. Amen.

Nelagodje večera

MARIEKE LUCAS RIJNEVELD

Prevedla MATEJA SELIŠKAR KENDA

DRUŽBENI ROMAN

NIZOZEMSKA KNJIŽEVNOST
304 str.
Beletrina 2022

NAGRADA MAN BOOKER

Roman prinaša ostro in napeto zgodbo desetletne deklice Jas, ki odrašča v globoko verni družini na duhamornem podeželju, kjer sta zapravljanje in lahkomišelnost enakovredna grehu. Nekega ledenega jutra se družinski ritem poruši ob tragični nesreči, za katero deklica še najbolj krivi sama sebe. Po njej seveda nič ni več, kot je bilo, starši in otroci pa se na smrt družinskega člana odzovejo na različne načine. Izjemno, vznemirljivo, sijajno in prelepo so le nekateri od presežnikov, s katerimi so osrednji svetovni mediji pospremili osupljiv prvenec mlade avtorice, ki je fascinantna študija žalovanja, navdihnjena z lastno resnično izkušnjo ob izgubi brata. (vir: založnik)

MARIEKE LUCAS RIJNEVELD (1991) je eno najopaznejših novih peres nizozemske književnosti. Njena pesniška zbirka iz leta 2015 je bila ovenčana z nagrado C. Buddingha za najboljši pesniški prvenec, označena je bila tudi za literarni preboj leta. Leta 2018 je pri ugledni nizozemski založbi Atlas Contact objavila svoj prvi roman *Nelagodje večera*, ki je prav tako postal prava uspešnica.

*v nelagodju smo takšni,
kakršni smo v resnici*

*kdo določa, kaj je
sprejemljivo in kaj ne?*

Titov sin

ANDRAŽ ROŽMAN

DRUŽBENI ROMAN
Tudi kot e-knjiga

SLOVENSKA KNJIŽEVNOST
276 str.
Goga 2022

Klemen je pisec oglasov in bivši novinar, razočaran nad svetom, v katerem vladata denar in licemerstvo. Frenk je občasni brezdomec, ki se je že večkrat znašel v psihiatričnih ustanovah, sicer pa poln idej, ki se vedno znova izjalovijo. Med obema se splete prijateljstvo z vzponi in padci, ki Klemnu pomaga preseči lastno naivnost in vlogo žrtve patriarhata, medtem ko Frenk upa, da bosta skupaj našla odgovor na vprašanje, kdo je njegov oče. Klemen svoja razmišljanja pripoveduje psihoanalitiku, s čimer se približuje ne le svojemu bistvu in temni družinski skrivnosti, temveč odkriva tudi, da je "norost" bolj kot ne družbeni konstrukt. Zato je roman tudi ostra in aktualna kritika enostranskega razumevanja "normalnosti", hierarhičnih odnosov, prisilne marginalizacije in stigmatizacije norosti. (vir: založnik)

ANDRAŽ ROŽMAN (1983) je slovenski novinar, ki sta ga od nekdaj najbolj privlačila reportaža in intervju, predvsem pa zgodbe ljudi, katerih glas ni slišan. V zadnjem času se posveča predvsem pisateljstvu, vseskozi pa je močno povezan z alternativnimi javnimi prostori Ljubljane in zgodbami marginaliziranih ljudi.

» Zdaj sem se spomnil, da sem tudi jaz nedolgo nazaj o Frenku govoril kot o nekom, ki nima vseh koleščkov, in da sem se nekoč smejal šalam o norcih. Če še tako skušam vzpostaviti ravnovesje z drugim človekom, mi ne uspe. Lahko se izgovorim na družbo. Nekaj je na tem, a nočem biti kot noj. Težko presežem hierarhični odnos s Frenkom. Velikokrat se sprašujem, kako je z njim, je morda v krizi, je naredil kakšno neumnost ... Ja, postavljam se v položaj tistega, ki skrbi za drugega. Frenka pa postavljam v vlogo oskrbovanca, v vlogo, ki je je vaje vse življenje in ne zna izstopiti iz nje. Mislim, da utrjujem njegov položaj. Sem konformist, namesto da bi mu dal le oporo pri iskanju samostojnosti. Zdi se mi, kot bi bil zdaj jaz tisti, ki s skrbjo kanalizira nasilje.

» Za zidovi so bili morje in ulice in potem novi zidovi. Ni bilo mogoče ločiti enih od drugih. Vsak zid je vodil na ulico in vsaka ulica do morja. Drug za drugim so se raztezali v neskončnost. Bolečina na eni strani je postala sreča na drugi, solze na eni strani so se na drugi spremenile v smeh. Žalost, skrbi in radost so bile tako tesno prepletene kot mlade speče mucke, včasih jih nisi mogel razločiti med seboj. Ko se ti je zazdelo, da je blizu smrt, je življenje nenadoma izbruhnilo v živost. Večnost je bila enako minljiva kot trenutek. Zdaj sem bil na tej meji. Čutil sem morje za zidom, na katerega sem se naslanjal, poznal sem ulice, ki so se vile pred menoj. Poslušal sem glas v sebi. Kot vsi drugi sem bil bolj navezan na tisto, česar še nisem videl, kot na tisto, kar sem.

Istanbul Istanbul

BURHAN SÖNMEZ

Prevedla LILI POTPARA

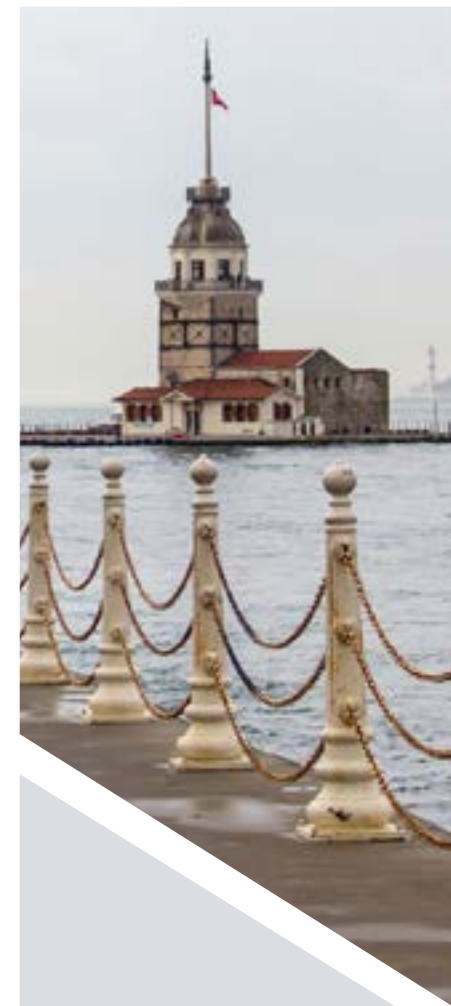
DRUŽBENI ROMAN
Tudi kot e-knjiga

TURŠKA KNJIŽEVNOST
220 str.
Cankarjeva založba 2021
NAGRADA EBRD

Štirje politični zaporniki v podzemni celici nam deset dni v slogu Dekameron skozi pripovedi in pogovore slikajo Istanbul, kakršen je bil, kakršen je in kakršen živi v njihovih spominih ali sanjah, tako živo, da ga skoraj lahko zagledamo, začutimo in zavonjamo. In ob branju tudi presežemo, kajti Sönmezov Istanbul je lahko hkrati tudi katerikoli drug kraj, ki smo ga nekoč poznali, doživeli, o njem brali in kamor nas kot v *Tisoč in eni noči* prestavlja naša domišljija, kraj z vsemi preizkušnjami, ki jih gospodovalnost v številnih krajih našega skupnega sveta zastavlja pred njihove prebivalce. Vrhunski roman. (vir: založnik)

BURHAN SÖNMEZ (1965), pisatelj turško-kurdskega rodu, je avtor petih romanov, prevedenih v mnoge svetovne jezike, ter prejemnik nagrade Vaclava Havla leta 2017 in literarne nagrade Evropske banke za obnovo in razvoj leta 2018. Od jeseni 2021 je predsednik mednarodnega pisateljskega združenja PEN.

*hoteli so resnico, a
je niso razumeli*

rešiš lahko samo sebe

Shuggie Bain

DOUGLAS STUART

Shuggie Bain je rahločuten deček, ki odrašča v revnem delavskem okolju. Zaradi svoje drugačnosti je med vrstniki zasmehovan in ustrahovan. Svoje edino zatočišče išče v mami Agnes, ponosni in vztrajni ženski z vselej dvignjeno glavo, a tudi ona težo življenja, ki je od njenih sanj vse bolj in bolj oddaljeno, prenaša vse manj uspešno. Ko zapade v primež alkoholizma, je Shuggiejevega otroštva konec. Vse njegove misli se usmerijo v skrb za mamo v primežu njene odvisnosti. Roman, ki se časovno umešča v čas velike gospodarske krize v Veliki Britaniji osemdesetih let prejšnjega stoletja, je poleg opisa neperspektivnih življenjskih razmer posameznikov obenem tudi zgodba o ljubezni, družini in človeški vzdržljivosti. (vir: založnik)

Prevedla JERCA KOS
DRUŽBENI ROMAN
ŠKOTSKO-AMERIŠKA KNJIŽEVNOST
505 str.
Mladinska knjiga 2022
NAGRADA MAN BOOKER
BRITANSKA NAGRADA
ZA KNJIGO LETA
BRITANSKA NAGRADA ZA
NAJBOLJŠI KNJIŽNI PRVENEK

DOUGLAS STUART (1976) je škotsko-ameriški pisatelj in modni oblikovalec. Rojen je bil v Glasgowu na Škotskem, študiral na Scottish College of Textiles in na londonskem Royal College of Art, pri 24 letih pa se je preselil v New York, kjer je zgradil uspešno kariero na področju modnega oblikovanja, hkrati pa je začel tudi pisati.

Želel sem iz sanj stopiti v sanje, ne da bi se pri tem prebudil; se iz ene pijanosti prebuditi v drugo pijanost, ki ne bo omama telesa, pač pa duha, hotel sem namreč biti speči otrok, prisposoda čistosti in nedolžnosti, o kateri je pel Hölderlin. Hotel sem tudi, da me zaprede duh, ki bo večno cvetel, kot tisti tulipan na keramičnih ploščicah, ki prekrivajo steno na haremskem dvorišču Topkapija, in še, da bi bile moje oči blagoslovljene z vidom, ki bi v tihi, večni jasnini ugledale svoje bodoče življenje, življenje posvečeno s pesmijo. Moje življenje na nevidni, neotipljivi, nezaznavni meji med snom in budnostjo, med sanjami in resničnostjo.

Smisel rože

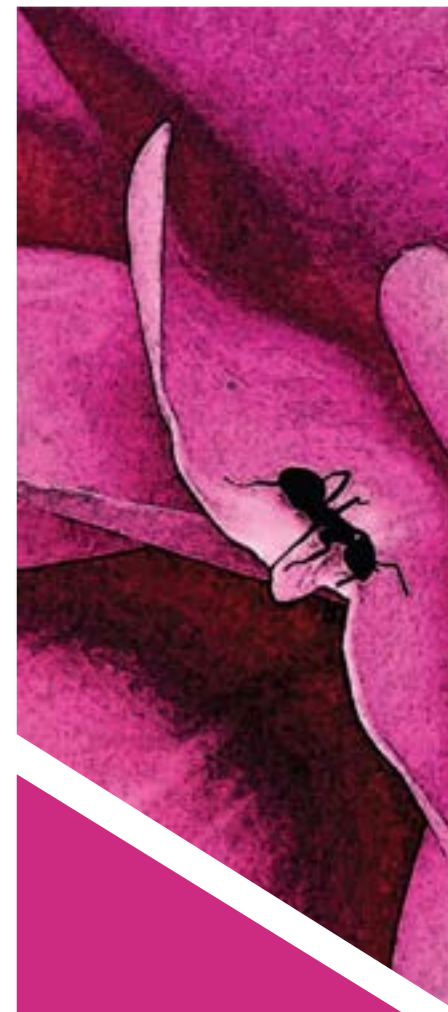
IVO SVETINA

AVTOFIKCIJSKA BIOGRAFIJA
Tudi kot e-knjiga
SLOVENSKA KNJIŽEVNOST
375 str.
Cankarjeva založba 2022

IVO SVETINA (1948), je izdal več kot 30 pesniških zbirk, napisal več gledaliških iger, pravljic, esejev o poeziji in gledališču oziroma dramatik. Prejel je zlato ptico, nagrado Prešernovega sklada, trikrat nagrado Slavka Gruma, Veronikino, Jenkovo nagrado, krilato želvo ...

Smisel rože je neobičajna avtobiografija, avtofikcija, avtoroman, ki zbere okruške pisateljevega življenja, nasičenega s poezijo, dokler se mu ta ni dokončno uprla. Od leta 1954, ko je bil pisatelj star šest let, pa do leta 2020, ko se je začel soočati z večernim mrakom, vse močnejše vdirajočim v njegovo dušo. Pisateljevo življenje ni bilo pusto in prazno; bilo je bogato, prepolno dragocenih izkušenj, od ljubezni, divje erotike, potovanj do pijančevanj, ki so počasi rasla v alkoholizem. Življenje, na katerem so bile kot črni mejniki posejane smrti prijateljev, sorodnikov, očeta, matere. Obup in radost sta bila pomešana. To odpoved poeziji in literaturi je pisatelj pisal zadnji dve leti. (vir: založnik)

tudi jasno oko
ljubi senco

*brez strasti je kakršnakoli
definicija netočna*

” Bila je vzornica, pomočnica, zgled vsem, iz žepa njenega poškrbljenega predpasnika so kot golobi prhutali platneni robčki, v papir zaviti bonboni, bila je snežna kraljica, gotovost, poleti prva češnja, jeseni padec kostanja, pozimi pečena buča, spomladi prvi popek na živi meji. Emerence je bila čista in je ni bilo mogoče načeti, ona je bila mi vsi, najboljše v nas, kar bi vedno radi postali. Emerence, z večno zakritim čelom, z obrazom kot jezero, ki ni nikoli nikogar ničesar prosila, ni nikogar potrebovala, nosila je breme vsakogar, tako da je vse življenje molčala o svojem bremenu, in ko bi se vendarle oglasila, sem jaz odšla nastopat na televizijo in pustila, da jo razkrinkajo v edinem ponižujočem, od boleznih umazanem trenutku njenega življenja.

Vrata

MAGDA SZABÓ

Prevedla GABRIELLA GAÁL

DRUŽBENI ROMAN
Tudi kot e-knjiga

MADŽARSKA KNJIŽEVNOST
262 str.
eBesede 2021

NAGRADA FEMINA

Nevsakdanji ženski – pisateljica, ki z možem živi v ustvarjalni osami na podeželju, in njena zagonetna služkinja – ustvarjata dogajanje romana in ga iz poglavja v poglavje zapletata v nove, osupljive preobrate. Služkinja Emerenc, zgled sočutja, sodelovanja in delavnosti v soseski, nikomur ne odpre vrat, ne dejanskih ne kako drugače, do svoje intime. Šele pisateljica z občutkom za odstiranje zgodb ji pride dovolj blizu, da začne luščiti svojo grozljivo preteklost. Ko pa splet okoliščin zagrozi do kraja razkriti Emerencino skrbno varovano zasebnost, pisateljica ne zmore moči, da bi jo zavarovala in žrtvovala za to svojo prihodnost. Psihološka, pripovedna, izpovedna in analitična mojstrovina. (vir: založnik)

MAGDA SZABÓ (1917–2007) madžarska pisateljica, je bila po izobrazbi doktorica filologije, vendar je pisala prozo, drame, eseje, študije, spominsko prozo, poezijo in knjige za otroke. Je največ prevajana madžarska pisateljica.

” Tako se je moj mož, ugledni beograjski profesor, ki sta mu mlada revolucionarja zdaj jemala prostost kot kriminalcu, v odgovor na mimiko nevidnega obraza, morda obraza usode, ki ga je, kot kaže, prepoznaval in ki se mu je, kot kaže, celo sarkastično smehljaj, v odgovor na odmeve tega neverjetnega TI, s katerim sta ga nagovarjala, na hitro znova neslišno nasmejal iz svojega lastnega podzemlja, in ta nasmeh ga je rešil: med nama nenadoma ni bilo več hladne praznine, groza se je zluščila, po koščkih odpadla, mož ni gledal njiju, temveč mene, pomlajen, čeprav ves voščen, pomirjen, čeprav so mu trzale veke. Poklical me je k sebi in dovolil, da se mu približam, kar sem izrabila in se privila k njemu. Ni se branil, najini utripi so se zlili in ujeli, tu sem, so govorili moji, s tabo grem, midva sva eno; ne podtikaj, so govorili njegovi, nisva eno in ni bega, ni laži, to morava prenesti. Morava.

Lagum

SVETLANA VELMAR-JANKOVIĆ

Prevedla MATEJA KOMEL SNOJ

ZGODOVINSKI ROMAN
Tudi kot e-knjiga

SRBSKA KNJIŽEVNOST
221 str.

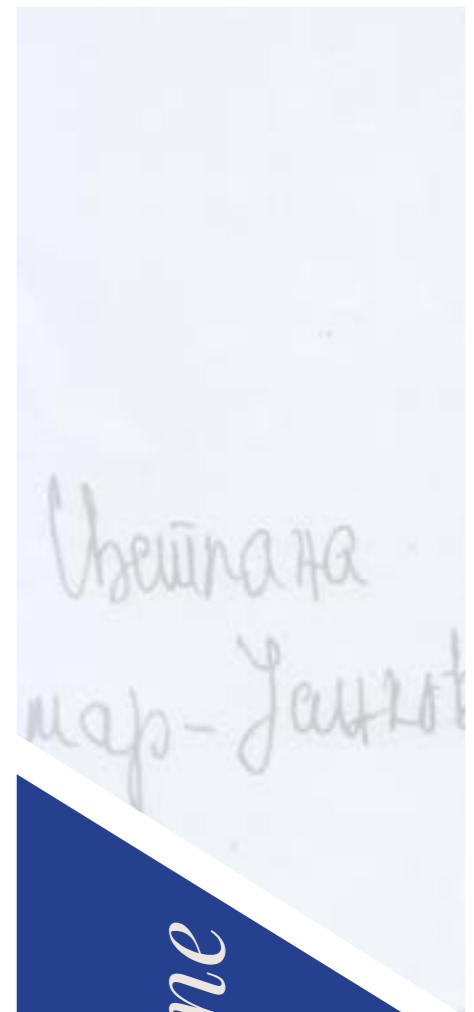
Forum slovanskih kultur 2021
NAGRADA MEŠA SELIMOVIĆ

SVETLANA VELMAR-JANKOVIĆ (1933–2014)

je bila srbska romanopiska, esejistka, kronistka Beograda in prva dobitnica nagrade Isidora Sekulić. Veljala je za eno najpomembnejših srbskih avtoric svojega časa. S prevodom romana *Lagum*, ki velja za njeno najboljše delo, se slovenskim bralcem predstavlja prvič.

V romanu sledimo usodi elitne intelektualne beograjske družine, ki se dramatično zaplete v letih med drugo svetovno vojno, ob tem pa avtorica pripoveduje tudi o človeški moči in nemoči, ljubezni in preziru, usodnih besedah in molku, političnem oportunistu in ideološki zaslepljenosti, pravih odločitvah na napačni strani, stari morali in novih pravicah. Propad srbskega meščanstva in vznik nove družbe enakosti in pravičnosti, kakor se kaže v družinskem mikrokozmosu, pa je odlično ponazorjen tudi na jezikovni ravni; avtorica je v slogovno zahtevnejšem romanu odlično ujela prelom med starim in novim časom ter ustvarila enega vrhov sodobne srbske proze. (vir: založnik)

*so stvoari, ki jih človek ne
sme nikoli narediti*

*očetostvo in materinstvo
sta edini gotovosti*

» *Zlasti sem trpel ob krušenju nežnosti. Spominjam se nekaterih njenih stavkov, polnih dobrote. Tédaj sem doumel, da je smrt razmerja v resnici smrt skrivne govorice. Iz razmerja, ki umre, nastane mrtev jezik. Tó je zapisal pisatelj Jordi Carrion v objavi na Facebooku: »Osebi, ki se zaljubita, ki se družita, ki živita skupaj in se imata rada, ustvarita govorico, ki je samo njuna. Ta zasebni jezik, poln neologizmov, preglasov, semantičnih polj in samoumevnosti, ima samo dva govorca. In ko se razideta, začne umirati. Potem pa izumre, ko spoznata novega partnerja in z njim izumita novo govorico in prebolita bridkost, ki preživi vsako smrt. Takih izumrlih jezikov je na milijone.«*

Ordesa: v vsem je bila lepota

MANUEL VILAS

Prevedel LUKA PIERI

SPOMINI

ŠPANSKA KNJIŽEVNOST

369 str.

Aktivni mediji 2020

NAGRADA FEMINA ÉTRANGER
RAZGLASITEV ZA NAJBOLJŠO
KNJIGO LETA (El Pais in El Mundo)
NAGRADA ZA UMETNOST IN
KNJIŽEVNOST (Heraldo de Aragon)

Čustvena pripoved je intimna kronika Španije zadnjih desetletij, obenem pa tudi pripoved o vsem, kar nas opominja, da smo ranljiva bitja, in o potrebi po tem, da vstanemo in gremo naprej, tudi ko se zdi, da to ni mogoče. Roman je poln nostalgčnih in tudi anekdotičnih spominov, ki jih španski pesnik pripoveduje o svojih starših. Govori o krhkosti, velikih življenjskih porazih in moči, ki jo imamo vsi v sebi, a se pojavi šele, ko izgubimo nekaj, kar je bilo del nas. Branje romana je tudi odlična vaja v samoopazovanju in iskanju lastne identitete skozi pogled v preteklost, v kateri so strnjene družinske in prijateljske vezi ter pokrajine, v katerih lahko začutimo mir in tišino. (vir: Bukla)

MANUEL VILAS (1962) je španski pesnik in pisatelj, resno piše tudi za časnike. Uveljavil se je v več žanrih, vključno s poezijo, esejji, kratkimi zgodbami in romani. Njegova avtobiografska pripoved Ordesa je v Španiji postala književni fenomen. Poučuje na Univerzi v Iowi.

» *Kaj če bi opravila s to bolečino, ki jo veže na njeno mamo? Kaj če bi sama šla k njej, da vidi, kako se ima? Jo obiskala tako, kot Gregor ni svoje nikoli. Resda njena mama nje že dolgo ni niti poklicala. Evi ni vseeno. Razmišlja o človekovih zapovedih. Mama te mora ljubiti. Mamo moraš ljubiti. Mama je včasih preveč zavozlan voz. Eva ima občutek, kot da ji nekaj stiska grlo. Kot da ne more – ne njena mama ne hči – zadihati čistega zraka. Ljubezen je vnaprej predpisana: tolikšna doza, jakost, taka oblika. In ob ljubezni, muke. Najbrž se zato, ker ni imela očeta, vse steka k mami.*

Na klancu

TINA VRŠČAJ

DRUŽBENI ROMAN

Tudi kot e-knjiga

SLOVENSKA KNJIŽEVNOST

254 str.

Cankarjeva založba 2022

NAGRADA MODRA PTICA

TINA VRŠČAJ (1987) je pisateljica, literarna kritičarka in prevajalka. Deluje kot svobodna umetnica, piše literarne kritike in eseje za različne revije in časopise. Za svoje pisanje je prejela več nagrad: leta 2009 nagrado za najboljši robni zapis, leta 2019 nagrado za najboljši slovenski esej in leta 2022 modro ptico za najboljši roman za odrasle.

V družinskem in ljubezenskem romanu je v ospredju odnos med Evo in Gregorjem, ki z dvema deklicama živita na Klancu in počasi spoznavata, da se njune temeljne vrednote ne ujema povsem. On je edini hranilec družine in zato pogosto odsoten. Navdušen je nad tehnologijo, od katere živi, njej pa se zdi nujno paziti na okolje, v katerem živijo. Hiša na hribu ni idealno bivališče, a omogoča vsaj prostor za skupno bivanje. Vendar se bo iz hiše treba izseliti in pod pritiski pokajo človeške vezi. Poleg ekologije in kritike družbenih omrežij avtorica prevprašuje tudi odnos med spoloma ter vprašanja materinskosti, s tem pa zadene v samo bistvo današnjega časa in odnosov. (vir: založnik)

*kako naj človek užije
ljubezen, ko je preutrujen?*

” Sedeči bik gotovo ni bil nikoli tako sam kot v tistem trenutku, med ameriškimi zastavami, sredi velike razvedrilne mašinerije. Tudi ko je s peščico izgnancev živel v Kanadi, ni bil tako sam. Prvotna tema je nepredirna. Seveda je bil človek sam na konju v ledenem dežju, blodeč med nejasnimi obrisi skozi veliki gozd. Da, človek je bil sam in žalosten, vendar je bil svoboden, poln žgočega sovraštva. Zdaj pa je Sedeči bik sam sredi arene. Velika stvar, ki jo je imel rad, je ostala nekje zadaj, zelo daleč. In ti tukaj, na tribunah, so prišli samo zato, vsi so prišli, da bi videli to, nič drugega kot to: samoto.

Žalost zemlje

ÉRIC VUILLARD

Prevedla SUZANA KONCUT
ZGODOVINSKO-BIOGRAFSKI ROMAN
LITERARIZIRAN ZGODOVINSKI ESEJ
FRANCOSKA KNJIŽEVNOST
138 str.
Založba/*cf. 2022

Žalost zemlje je kratka pripoved o tem, kako se je skozi mednarodno uspešno predstavo Wild West Show oblikoval junaški mit osvajanja Divjega zahoda. V tem množičnem spektaklu in prvem resničnostnem šovu – v njem so namreč nastopali pravi Indijanci, ki jih je Buffalo Bill tako morda rešil pred genocidom, ob njih pa tudi pravi kavboji, ki so se nekoč tudi res bojevali proti njim – se je z nizom priredb in potvorb (neprijetnih) zgodovinskih dejstev dejanski genocid nad Indijanci na odru pravzaprav spremenil v dobičkonosen spektakel, ki je z močjo simulakra ustvarjal neko novo »resnico« ter predelano ali popolnoma izmišljeno podobo Indijanca, stereotipi pa so se pozneje brez vsake kritične distance prenesli v vesterne. (vir: založnik)

ÉRIC VUILLARD (1968) je francoski pisatelj in filmski režiser. Njegovi literarizirani zgodovinski eseji so prevedeni v številne jezike, zanje je prejel več prestižnih francoskih in mednarodnih nominacij in nagrad, leta 2017 tudi Goncourtovo nagrado za literaturo.

” Tečem, misleč, da lahko vse to pustim za sabo, ker je moja želja po spremembi močnejša od strahu pred življenjem. Z vlažnimi, od listov prebičanimi prsmi si, medtem ko robovi dneva dogorevajo, utiram pot tako hitro, da se mi zdi, da sem se končno prebil iz svojega telesa, ga pustil za sabo. Toda ko se obrnem, da bi uzrl zasoplega fanta, da bi mu nazadnje vendarle odpustil, ker je hotel biti dober, a mu ni uspelo, ni tam nikogar – le razkošni bresti, ki v brezvetrju stojijo na robu polja. In nato grem brez pravega razloga naprej. Drvim skozi polje, kot bi ne bi moj prepad nikoli vpisan v to zgodbo, kot bi ne bil nič težji od besed, ki tvorijo moje ime. In kot beseda sem tudi sam brez teže v tem svetu, in vendar nosim svoje lastno življenje.

Bežen trenutek bajnosti

OCEAN VUONG

Prevedli ANJA ZAG GOLOB IN
KATJA ŠAPONJIĆ
DRUŽBENI ROMAN
Tudi kot e-knjiga
VIETNAMSKO-AMERIŠKA
KNJIŽEVNOST
299 str.
Mladinska knjiga 2022

OCEAN VUONG (1988) je ameriški pesnik vietnamskega rodu. Njegov prozni prvenec *Bežen trenutek bajnosti* je bil leta 2019 nominiran za nagradi Carnegie Medal, PEN/ Hemingway in ameriško državno nagrado za književnost ter obveljal za enega najpomembnejših ameriških romanov leta.

Bežen trenutek bajnosti je pesem v prozi, roman v prostem verzu; je sinovo pismo materi, ki ne zna brati. Pripoved o življenju, ki je vzkliko v Vietnamu, opustošenem od vojne, korenine pa je pognalo v revnem ameriškem predmestju. Pripoved je hkrati tudi osebni obračun otroka z bolečo družinsko zgodovino in obenem njegova poslanica lepote in sprave. Je pesnikova refleksija o svobodi, travmi in izgubi, in izpoved o iskanju etnične in spolne identitete, ki začasno uteho najde v ljubezni in dokončno v umetnosti. Knjiga, ki odgovarja na različna hrepenenja in poboža kljub krutosti občečloveških usod. (vir: založnik)

*kateri lažni govor nam
narekuje naša čustva?*

*vsaka svoboda
je relatična*

Ocean
vuong
Bežen
trenutek
bajnosti

» Navadili smo se kritik, da smo uvozniki tujih idej, buržoazni lakaji zahoda, navadili smo se nalepk pobalinov, razuzdancev, morilcev živali. Obkladanja s sovražniki zdrave družbe. To je bil samo presežek vseh tistih oznak o nemorali, neodgovornosti, razpuščenosti. Taista zdrava družba, ki je molče opazovala sistemske krivice nad vsemi tistimi, ki so minimalno odstopali od uravnilovke, je zdaj pljuvala po nas, tega ji nismo oprostili. A počasi, skoraj neopazno je naše razpoloženje drselo v izrazitejša nihanja od ekstaze do depresije, od navdiha do brezna. Meni se je vse skupaj začelo upirati, nenehni adrenalin me je najedal. Skrbela so me predavanja. Želela sem si normalnega vsakdana, skupnega kosila v Mednem. Tišine v gozdu. Tišine.

Diši po dosegljivem

MONIKA ŽAGAR

DRUŽBENI ROMAN
SLOVENSKA KNJIŽEVNOST
313 str.
Mladinska knjiga 2022

To je generacijska zgodba o odraščanju v specifičnih sedemdesetih letih prejšnjega stoletja, ko so se dogajali vesoljski premiki v glavah. Še vedno se je slišal izdih olajšanja po skoraj petletni okupaciji Jugoslavije, gradila se je nova skupnost, življenjski standard se je dvigal. Dišalo je tudi čez mejo: tam so nastajali rokenrol, bluz in džez, čisto drugačni filmi, komune, demonstracije proti avtoritetam, goreli so modrci in krajšala so se krila. A glavna junakinja Marjana s svojo zgodbo dokazuje, da sedemdeseta niso bila zgolj obdobje seksa, drog in rokenrola, temveč še marsičesa drugega. (vir: založnik)

MONIKA ŽAGAR (1949) je pisateljica in doktorica skandinavskih študij. Po diplomu na ljubljanski Filozofski fakulteti je študij nadaljevala na kalifornijski univerzi v Berkeleyju, kjer je leta 1994 tudi doktorirala in nato tam nekaj let predavala.

» Človek si zelo močno NE želi biti revolucionar in pogumen. Želimo si biti konformisti, želimo si varnosti, udobja in predvidljivosti. Celo dolgčasa. Ne želimo si razmišljati o tem, kako tanka je meja med normalnim življenjem in borbo za življenje. Pripravljeni smo zamižati ob kratenju pravic drugim, da bi ohranili svoje. Bomo že našli kakšno opravičilo za to, da ravno nam pripada boljše življenje. Bili smo prvi. Bolj izobraženi smo. Več smo vložili. Naši starši, dedki, pradedki so vložili več. Mi brez tega ne moremo, navajeni smo. Nimamo časa. Življenje je prekratko. Dolgoročno odločanje o svojem življenju smo pripravljene prepustiti drugim, samo da si lahko kupimo košček ugodja. Miru.

A si lahko vsaj enkrat tiho

IVANA DJILAS

AVTOBIOGRAFSKA ESEJISTIČNA PROZA
SLOVENSKA KNJIŽEVNOST
263 str.
Goga 2022

Zbirka avtobiografskih esejičnih zgodb je svojevrsten življenjepis sveta, v katerem živimo, saj pisateljica resnične zgodbe, kot jih zna izpisati samo življenje, izkoristi za razmislek o najrazličnejših družbenih fenomenih. Ob dramaturško izbrušenem, s humorjem podloženem pisanju imamo občutek, kot bi s pisateljico na kavču v dnevni sobi debatirali o ženskah, emigrantih, državljanstvu, politiki, gledališču, starševstvu, otrocih, predsodkih, epidemiji, feminizmu, solzivcu, zlorabah, optimizmu, neuspehu in predvsem o pogumu – o tem, da ne smemo biti tiho in da je »nekateri stvari preprosto treba narediti, ker je tako prav«. (vir: založnik)

IVANA DJILAS (1976), gledališka režiserka, pisateljica in publicistka, je priseljenka, ki od leta 1999 živi v Sloveniji. Umetnica, ženska s kariero, feministka, falirana doktorska študentka, prekarna delavka in prejemnica priznanja Združenja dramatikov Slovenije.

jezik je v resnici
teritorij

mi bomo
spremenili svet

izbira vedno obstaja

» Gre za uvid v dejstvo, da je svoboda za posameznika nekaj mučnega, saj ga kliče na odgovornost za lastno ravnanje. Svoboda nas poziva, da ravnamo v skladu s svojo vestjo, kar pa je pogosto precej težko, saj moramo velikokrat slediti tujim interesom in početi to, kar nam ni všeč in s čimer se ne strinjamo, če želimo preživeti. Zato pa pogosto radi mislimo, da nimamo izbire, ter da se tako ali tako nič ne da, da 'midva ne bova rešila sveta'. To je namreč veliko lažje kot pogledati resnici v oči in se zavedati, da je vsakršno ravnanje zmeraj naša izbira in da tudi takrat, kadar se podredimo prisili, v resnici izberemo: namreč svoje strinjanje s prisilo.

Midva ne bova rešila sveta!

TOMAŽ GRUŠOVNIK

DRUŽBENI ROMAN
Tudi kot e-knjiga

SLOVENSKA KNJIŽEVNOST
159 str.
Mladinska knjiga 2022

V zadnjem času smo obdani z množico takšnih in drugačnih pripovedi, ki so dobre kandidatke za teorije zarot. Avtor jih je nekaj zbral v tej zbirki in jih prevprašal v razmišljanjih, ki črpajo iz bogate zakladnice filozofske tradicije. Ugotavlja, da se stanji radikalnega dvoma o vsakdanu in ekscesne gotovosti glede zakulisne spletke ne izključujeta, temveč dopolnjujeta. Lahko bi celo rekli, da skeptiki na nek način hočejo gotovost onkraj gotovosti, gotovost, ki je onstran zagotovil, ki jih lahko ponudi življenje. (vir: založnik)

TOMAŽ GRUŠOVNIK (1982) je izredni profesor in višji znanstveni sodelavec na Pedagoški fakulteti Univerze na Primorskem, sodeluje tudi z Oddelkom za filozofijo Filozofske fakultete Univerze v Mariboru. Ukvarja se s filozofijo vzgoje, okoljsko etiko ter etiko živali in hoteno nevednostjo. Prejel je več nagrad, vključno z nacionalno nagrado Prometej znanosti (2021). Med letoma 2018 in 2020 je bil predsednik Slovenskega filozofskega društva.

» Zakaj je v naši kulturi prevladujoča pripoved, kar zadeva soočanje s smrtjo, ta junaška zgodba o boju, upiranju in zanikanju? Zakaj je smrt tako pogosto naslikana kot sovražnik, ki ga je treba premagati? Kot žaljivka ali poraz? O smrti ne morem razmišljati kot o nasprotju življenja. Pač pa kot o nasprotju rojstva. Tega seveda ne morem dokazati, a vedno sem imel vrojeno prepričanje, da je nekaj na drugi strani. Včasih celo čutim, da me čaka čudovita pustolovščina. Dan, ko bo prišel moj zadnji dih – kadarkoli to že bo –, mi, prosim, ne recite, naj se borim. Pač pa naredite vse, kar morate, da mi boste pomagali, da se umirim. Recite mi, da vam bo dobro in da boste držali skupaj. Pomagajte se mi spomniti vsega, za kar moramo biti hvaležni. Pokažite mi svoje odprte dlani, da se bom spomnil, kako se želim počutiti, ko bo prišel čas.

Morda se motim

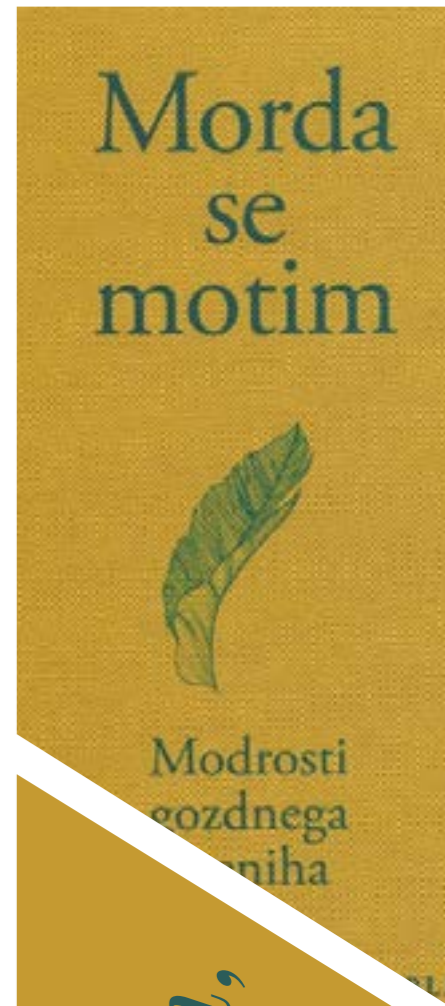
BJÖRN NATTHIKO LINDEBLAD

Prevedla KATJA JENČIČ
ŽIVLJENJSKA MODROST
ŠVEDSKA KNJIŽEVNOST
228 str.
Založba Vida 2022

BJÖRN NATTHIKO LINDEBLAD (1966–2022), švedski avtor, predavatelj in učitelj meditacije, je sredi svojih dvajsetih svojo poslovno menedžersko kariero zamenjal za življenje v tajski džungli in postal budistični menih. Po njegovi vrnitvi na Švedsko so mu diagnosticirali ALS, zaradi katere je tudi umrl.

Avtor nam v tej nežni, iskreni, sočutni in ranljivi pripovedi predstavi svojo življenjsko pot in jo preplete z osebno modrostjo ter mnogimi razmišljanji, ki temeljijo na budističnem nauku, ki ga je spoznaval v svojem meniškem življenju. Zanj se je odločil že kmalu na začetku svoje poklicne poti uspešnega ekonomista, saj se je, kljub temu, da mu je to prinašalo finančno obilje in eksistencialno brezskrbnost, vse pogosteje spraševal, ali je takšen način življenja res tisto, kar želi živeti. Mučili sta ga tesnoba in nenehen občutek lažnosti, zato je v nekem trenutku sprejel usodno odločitev. V izstopu iz vsakdanjega sveta je vztrajal kar sedemnajst let, nato pa se vrnil in življenje se je odvrtelo v smeri, kot se je. Ganljivo in radostno, kljub vsemu. (R. V.)

kamorkoli pogledam,
uzrem lepoto

Želim si,
da bi me ljudje slišali

Moderno družbo preveva občutek nalezljive tesnobe. Počutimo se preobremenjeni z dogodki okoli nas, s krivico, s trpljenjem, z neskončnim občutkom krize. Kako lahko sredi ponorelega sveta negujemo dele sebe, ki upajo, zaupajo in verjamejo v nekaj boljšega? In kako lahko ostanemo prisebni v dobi delitev? V močnem, zanosnem pozivu k zavestnemu optimizmu pisateljica črpa iz lastnih spominov in se pogloblja v moč zgodb, ki nas povezujejo. Ob tem razkrije, kako lahko vero v prijaznejšo in modrejšo prihodnost negujemo predvsem s poslušanjem drug drugega, demokracijo, empatijo in svojo vero v prijaznejšo in modrejšo prihodnost. (vir: založnik)

ELIF SHAFAK (1971) je ena najvidnejših sodobnih turških avtoric. Je tudi doktorica družbenih ved, ki se ukvarja s problemi spolnih in kulturnih identitet, nacionalizma in islama, kot angažirana intelektuala in aktivistka pa redno piše za vrsto turških medijev. Ko je v Turčiji pobrala vse pomembne literarne nagrade, se je odločila za ustvarjanje v angleščini, a pisanja v turščini ni opustila.

ELIF SHAFAK

Prevedla MAJA ROPRET
ZBIRKA ESEJEV
Tudi kot e-knjiga
TURŠKA KNJIŽEVNOST
75 str.
Sanje 2022

Kako ostati priseben v dobi delitev

„Iz zgodb smo narejeni – tistih, ki so se zgodile, tistih, ki se ta hip še vedno odvijajo, in tistih, ki jih v celoti snuje naša domišljija iz besed, podob, sanj in neskončnega čudenja nad svetom okoli nas in njegovim delovanjem. Iz neolepšanih resnic, najintimnejših spoznanj, drobcev spominov, nezaceljenih ran. Če ne moreš izpovedati svoje zgodbe, če te utišajo in izključijo, te s tem razčlovečijo. To prizadene samo srž tvojega bivanja, v tebi vzbudi dvom o lastnem razumu, o verodostojnosti tvoje različice dogodkov. V tebi ustvari globoko eksistencialno tesnobo. Z izgubo glasu nekaj v nas umre. Biti prikrajšan za glas, pomeni biti prikrajšan za sposobnost vplivati na lastno življenje. Pomeni tudi počasno, a sistematično odtujevanje od lastne poti. Ni večje muke kot nositi v sebi neizpovedano zgodbo.“

Jegulje so skrivnostna bitja, ki se spretno in zanesljivo izmikajo prizadevanjem naravoslovcev, da bi jih raziskali in razumeli. Znanost ni nikoli prišla zares do dna temu, kako se razmnožujejo in katera skrivnostna sila jih žene, da ob koncu življenja preplavajo neverjetno razdaljo do morja, kjer odložijo jajčeca in po drstenju poginejo. Avtor nas zaneseno in poetično vodi skozi zgodovino njenega raziskovanja in zanimive podrobnosti iz življenja jegulj, ob čemer v svoji pripovedi odpira tudi temeljna življenjska vprašanja o življenju in usodi človeštva, obenem pa nam razkriva pretežno tiho, a nadvse pomensko sobivanje med njim in očetom. (vir: založba)

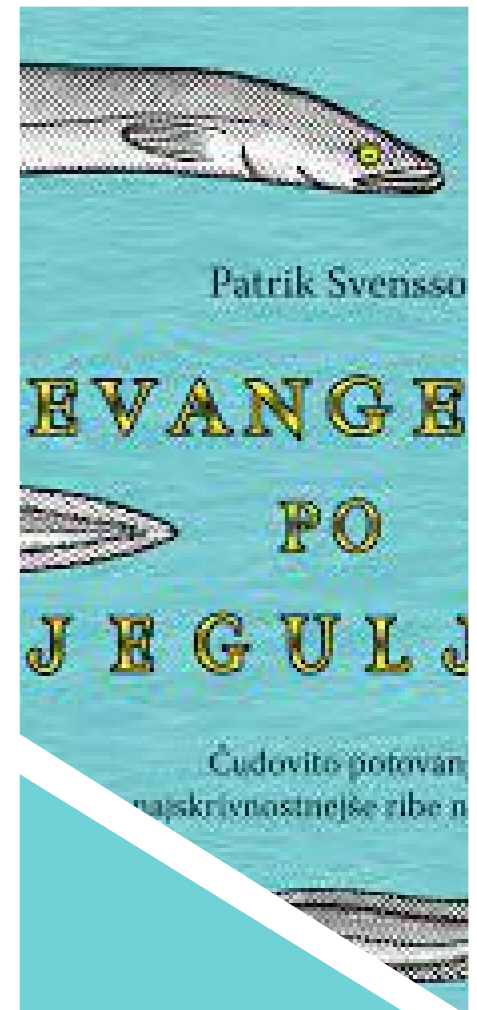
PATRIK SVENSSON (1972) je švedski novinar in avtor. Piše za kulturno redakcijo časopisov *Sydsvenskan* in *Helsingborgs Dagblad*. Kot pisatelj je leta 2019 debitiral prav s knjigo *Evangelij po jeguljah*, za katero so bile avtorske pravice prodane v kar 33 držav. Tega leta je tudi prejel Augustpriset, najvišje švedsko priznanje za dokumentarno knjigo.

PATRIK SVENSSON

Prevedla PETRA PIBER
POLJUDNOZNANSTVENI ESEJ,
SPOMINI
Tudi kot e-knjiga
ŠVEDSKA KNJIŽEVNOST
251 str.
Mladinska knjiga 2022
NAGRADA AUGUSTPRISET

Evangelij po jeguljah

„Čeprav je čakala sto petdeset let in tako dolgo odlašala smrt, ni imela dovolj časa za vnaprej programirano potovanje in izpolnitev svojega obstoja. Okoliščine so jo stisnile v življenje neskončnega čakanja. Iz tega se lahko naučimo, da je čas nezanesljiva družba in naj sekunde tiktakajo še tako počasi, se življenje izteče v hipu: rodimo se z domom in dediščino in storimo vse, da bi se osvobodili te vnaprejšnje določenosti, in morda nam celo uspe, a kmalu se zavemo, da nimamo druge izbire, kot da se vrnemo, od koder smo prišli, in če se ne moremo vrniti, ne moremo nikoli zares priti do konca. In tako se znajdemo v soju lastnega nenavadnega spoznanja, z občutkom, da smo vse življenje preživeli osamljeni v temnem vodnjaku, ne sanja se nam, kdo smo zares, nekega dne pa je nenadno prepozno.“

radovednost ne bo
nikoli potešena

Nikoli ne veš, kam te prvo srečanje lahko popelje.

Veliki panda in majceni zmaj

JAMES NORBURY

Prevedla NEŽA BOŽIČ

SLIKANICA

ANGLEŠKA KNJIŽEVNOST

159 str.

Učila International 2022

To čudovito slikanico lahko zares razumemo šele v svoji odraslosti, ko nam življenjske preizkušnje prečistijo pogled in ga prevzgojijo v smeri, da se začnemo vse pogosteje in bolj zavestno osredotočati na tisto, kar je res bistvenega – na drobne, preproste življenjske resnice, ki jih v svojih izgubljenih, hitečih vsakdanjkih, običajno prezremo. Vse to spoznavata tudi veliki panda in majceni zmaj na svojem skupnem potovanju skozi letne čase. Pristrčno minimalistično pripoved, obogateno z ljubkimi miniaturnimi sličicami, je avtor spisal z željo, da bi težka občutja, v katera je v svojem temnem obdobju zapadal, razmeglil in razrahljal tudi ostalim ljudem, pri tem pa je v veliki meri izhajal iz budističnih meditativno-miselnih praks. (R. V.)

JAMES NORBURY

je angleški avtor slikanic in stripov ter ilustrator. V času težkega obdobja v svojem življenju je začel raziskovati budizem, duhovnost in meditacijo. Pridružil se je tudi dobrodelni organizaciji Samaritan, kjer je sprejemal klice ljudi v stiskah, ki so potrebovali predvsem pomoč v obliki pogovora. Takrat se je odločil svoja spoznanja strniti v preproste, a sporočilne misli.

Ogljik & silicij

MATHIEU BABLET

Prevedla SAŠA JERELE

RISOROMAN

FRANCOSKA KNJIŽEVNOST

267 str.

Vigevageknjige 2022

NAGRADA BD FNAC FRANCE

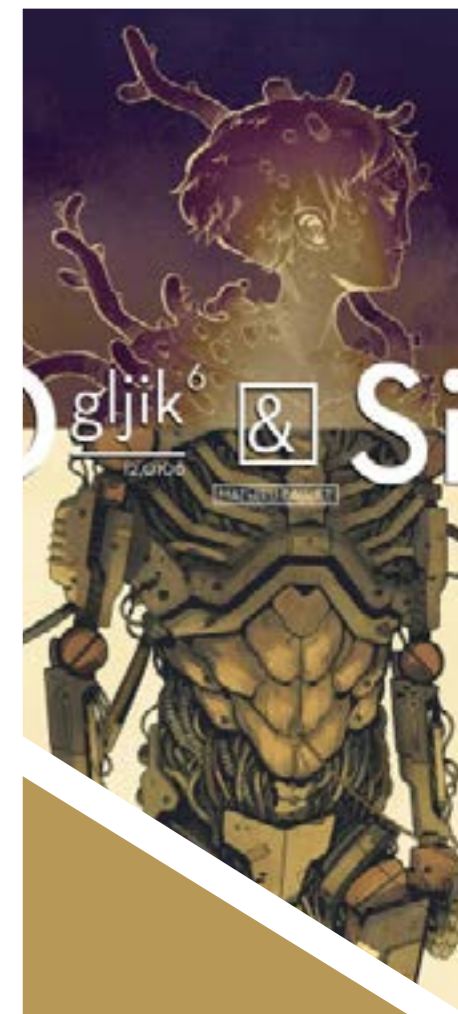
NAGRADA HORS LES MURS

MATHIEU BABLET (1987)

je francoski stripar, ki mu je kljub mladosti že uspelo ustvariti prepoznaven, v vseh ozirih barvit univerzum, ki vabi k razmišljanju. Njegova predvsem znanstvenofantastična dela močno zaznamuje preizpraševanje, kaj za razvoj človeštva pomeni razvoj znanosti. Pogloblja se v tematike, kot so smisel življenja, nesmrtnost, prihodnost življenja v vesolju, represivni družbeni konteksti, transhumanizem in umetna inteligenca.

Podjetje v kontroliranem laboratorijskem okolju brez stika z zunanjim svetom izdela robota in jima določil maksimalno življenjsko dobo – petnajst let. A kaj se zgodi, če si oba robota, sprva zasnovana za ostarele, zaželita živeti dlje? Potovati, videti svet, občutiti prostost? Ogljik in Silicij, ženski in moški robot, izbereta vsak svojo pot skozi življenjski cikel, a se njuni poti v kataklizmičnem svetu, ki dobesedno razpada pred njunimi očmi, nenehno prepletata. Povezuje ju navezanost, ki izvira iz tega, kar nenehno preizprašujeta: njuna bližina človeškosti. (vir: založba)

*Ne hodi v goro vasovat
in me ne kliči čez prepad,
glas, ki ga slišiš, ni moj glas,
to je odmev, to nisem jaz.
Ne hodi v goro vasovat,
ne boš mi mož, ne boš mi brat,
nihče nikogar ne spozna
nikjer na tleh tega sveta.*

*A ko me neha klicati
in ko ga ni več videti,
takrat šele občutim ga –
leden obroč okrog srca.*

[iz zbirke: VTEM MRAZU]

Z očmi, ki vidijo drugače

SVETLANA MAKAROVIČ

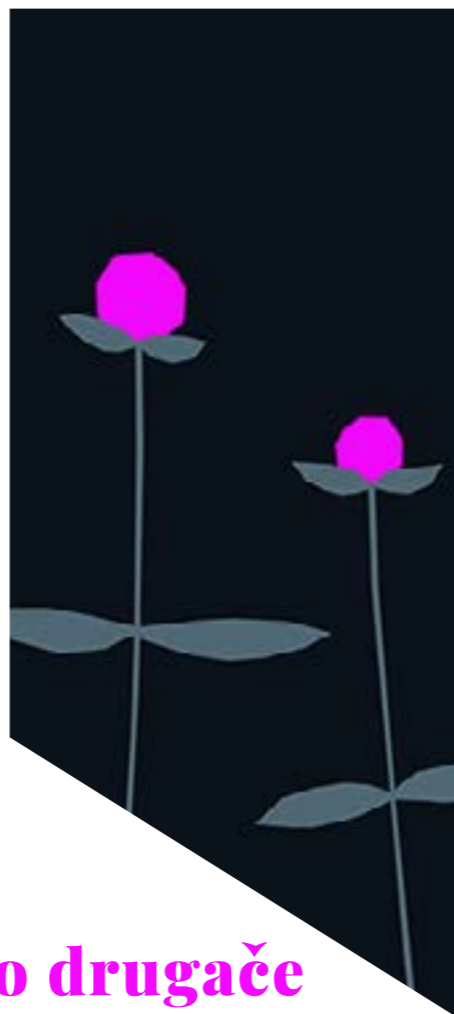
ZBRANE PESNIŠKE ZBIRKE 1964-2015
SLOVENSKA KNJIŽEVNOST
463 str.
Cankarjeva založba 2022

V knjigi so zbrane samostojne pesniške zbirke za odrasle, najsibo v celoti ali pa samo tiste pesmi, ki prej že niso bile objavljene drugje, in so izšle v obdobju od 1964 do 2015. Svetlana Makarovič je tista umetnica, ki neusmiljeno pripoveduje o (slovenskem) kolektivnem nezavednem, prepoznana je prav po zajedljivi kritičnosti do vsega zaplankanega, a pravzaprav jo odlikuje humanizem in odlično upoveduje eksistencialno grozo pred kaosom sveta. Njena poezija je samobitna in samostna, predvsem pa napolnjena z nenavadno izpovedno močjo.

vir: spremna beseda Aljoša Harlamova)

SVETLANA MAKAROVIČ (1939), pesnica, pisateljica, ilustratorica, igralka, šansonjerka, je ena najbolj vsestranskih in vrhunskih slovenskih umetnic. Diplomirala je na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo in nekaj let igrala v Mestnem gledališču ljubljanskem ter v Drami Slovenskega narodnega gledališča v Ljubljani. Od leta 1970 do upokojitve je imela status svobodne umetnice. Piše pesmi, pripovedno prozo, drame, radijske in lutkovne igre za otroke, scenarije in šansone.

ANA SVETEL (1990) je po poklicu etnologinja in kulturna antropologinja, zaposlena na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. A ni le poklicana za znanost: uveljavila se je kot pesnica, avtorica kratkih zgodb, pripovedovalka in kolumnistka. Poleg literature se aktivno ukvarja tudi z glasbo.

Marmor

ANA SVETEL

PESNIŠKA ZBIRKA
Tudi kot e-knjiga
SLOVENSKA KNJIŽEVNOST
73 str.
Beletrina 2022

Zbirka je kot izklesana iz marmorja, ki ji daje naslov, pesmi se zdijo kot majceni kipci trenutkov, občutkov, kot želje, ki se ali izpolnijo ali pa jih odnesejo valovi. Pesnica si daje opraviti z na videz nepomembnimi detajli, kot so plezanje polža po steni hiše, padanje snežink, kuhanje juhe ali iskanje diktafona v predalih pisalne mize, a ravno ti jo delajo tako živo, otipljivo. Potaplja se v odnose, odraslost, minevanje, pa tudi smisel bivanja kot takega, pri tem pa izkazuje toplino in milost, sočutje in nežnost. Pa tudi malo igrivosti in navihanosti. *Marmor* si lahko konec koncev zamislimo kot prekrasen kip z iztegnjenimi prsti, ki sega po stiku, ki ga bo posvetil v skrivnost, imenovano življenje. (vir: založnik)

*Krog že dolgo ve,
da se ne bo nikoli docela
spoznal,
zato molči.
Na pamet zna
samo pet decimalnih števil pi
(kar bi koga utegnilo
presenetiti),
vendar krog ni cinik.
Ko ga deček s prstom
riše v sneg,
je vidno ganjen.
[KROG]*

Selišča

KRISTINA KOČAN

PESNIŠKA ZBIRKA
Tudi kot e-knjiga

SLOVENSKA KNJIŽEVNOST
92 str.
Litera 2021

VERONIKINA NAGRADA

Vseskozi zvonka zbirka obsega poglavja s povednimi naslovi: *Srečišča*, *Selišča* in *Mišišča*. Lahko bi rekli, da so nekakšna neulovljiva pesemska »gnezdišča« ali sidrišča, nastala z vztrajnim idejnim dopolnjevanjem. Od tod odločno odmerjanje pesemskega raztezanja; pesmi iz prvega predelka odmevajo na ozadju medosebnega primikanja in odmikanja, sredi domačnega in prijetno predihanega prebivališča; drugo poglavje nastopi, ko z drevja popolnoma odpade listje in se preletavajoče ptice selijo proti prastari toploti; zadnje poglavje pa prodira v jedro predanega navduševanja nad izkušnjami, preizkušnjami, lepotami in skrivnostmi stvarstva. *Selišča* so svojsko prikazovanje presnavljajoče bivajočnosti in zanesljivo zavedanje neizrekljivega.

(vir: Petra Koršič, delo.si)

KRISTINA KOČAN (1981) je slovenska pesnica in prevajalka, ki je leta 2016 na Filozofski fakulteti v Mariboru doktorirala iz sodobne ameriške poezije, njeno zanimanje zanjo pa je bilo razvidno že v prvencu *Šara* (2008), ki je bil nominiran za najboljši prvenec leta. S četrto pesniško zbirko *Selišča* (2021) pa postaja vse bolj opazna tudi naslomba na japonsko kulturo in njeno tradicionalno estetiko.

*muzika in nekaj pesmi
in ti za mizo
skiciraš mogočno
pokrajino iz katere se
bo rodil sin
vztrajna bo ljubezen
vanjo pogledam
me potegne
v hipu dotik
dlan v dlan
telo v telo
večer je megliččen
in snežen spokoj
je butnilo vame
življenje ki je prej
že pronicalo iz mene
tam zunaj divja
december midva
le z dolžinama
naju grejeva dom
[POPOLN SOBOTNI VEČER]*

Ker branje
plemeniti duha
in je ogledalo
sveta.

EMIR ŠAKOVIĆ, **TURIST V TEŽAVAH**
MARKO TOMAŠ, **ČRNI MOLITVENIK**
NENAD VELIČKOVIĆ, **SAHIB**

BOSANSKO-NEMŠKI AVTOR
SAŠA STANIŠIĆ, **ČIGAV SI?**

BRAZILSKI AVTOR
BERNARDO CARVALHO, **DEVET NOČI**

ČEŠKI AVTORJI
BIANCA BELLOVÁ, **JEZERO**
TEREZA BOUČKOVÁ, **LETO PETELINA**
RADKA DENEMARKOVÁ, **KOBOLD**
PAVLA HORÁKOVÁ, **TEORIJA ČUDNOSTI**
ALENA MORNŠTAJNOVÁ, **HANA**
ALENA MORNŠTAJNOVÁ, **TIHA LETA**
PEŤRA SOUKUPOVÁ, **POD SNEGOM**
KATERINA TUČKOVA, **ŽITKOVSKE BOGINJE**
MICHAL VIEWEGH, **ANGELI VSAKDANJEGA DNE**
TOMÁŠ ZMEŠKAL, **LJUBEZENSKO PISMO V KLINOPISU**

ČRNOGORSKI AVTOR
ŽARKO LAUŠEVIĆ, **LETO MINE, DAN NIKOLI**

DANSKI AVTORJI
ISAK DINESEN, **ANEKNOTE USODE**
KRISTIAN BANG FOSS, **SMRT SE VOZI V AUDIJU**
MORTEN RAMSLAND, **PASJEGLAVEC**
JANNE TELLER, **VSE**

EGIPČANSKI AVTOR
NAJIB MAHFUZ, **PRAVI ČUDEŽ**

FINSKI AVTORJI
SELJA AHAVA, **STVARI, KI PADEJO Z NEBA**
KARI HOTAKAINEN, **KAR NAM JE USOJENO**
TOMMI KINNUNEN, **KRIŽIŠČE ŠTIRIH ŠPOTI**
SOFI OKSANEN, **KO GOLOBICE IZGINEJO**
SOFI OKSANEN, **STALINOVE KRAVE**

FRANCOSKI AVTORJI
CHRISTIAN BOBIN, **VSI SO ZAPOSLENI**
JEAN-CLAUDE CARRIRÈE, **KRHKOST**
CHANTAL DELSOL, **SOVRAŠTVO DO SVETA**
DAVID DIOP, **VEČ KOT BRAT**
JEAN ECHENOZ, **POBLISKI**
JEAN ECHENOZ, **TEČI**
MATHIAS ENARD, **KOMPAS**
MATHIAS ENARD, **PRIPOVEDUJ JIM O BITKAH, KRALJIH IN SLONIH**
FREDERIC GRÓS, **FILOZOFIJA HOJE**
OLIVIER GUEZ, **IZGINOTJE JOSEFA MENGELEJA**
MICHEL HOUELLEBECQ, **PODREDITEV**
GAËLLE JOSSE, **POSLEDNJI VARUH OTOKA ELLIS**
MAYLIS DE KERANGAL, **POKRPAJMO ŽIVE**
AUDE LANCELIN, **FILOZOFI IN LJUBEZEN**
MARC-ANTOINE MATHIEU, **OTTO, UZRTI ČLOVEK**
VÉRONIQUE OLMI, **BAKHITA**
EMMANUELLE PAGANO, **JAMSKI NAJSTNIKI**
DANIEL PENNAC, **ŠOLSKE BRIDKOSTI**
JACQUES PREVERT, **BESEDE**
PASCAL QUIGNARD, **VILA AMALIA**
MATHIAS RAMBAUD, **O BIVANJU IN KRAJIH**
ALEXANDRE SEURAT, **NERODA**
PIERRE SOLETTI, **AVGUST NE RAZUME VEČ TEGA SVETA**
AURELIE VALOGNES, **STARA MAMA V KOPRIVAH**
TANGUY VIEL, **353. ČLEN KAZENSKEGA ZAKONIKA**

FRANCOSKO-KANADSKI AVTOR
HUBERT REEVES, **KLOP MINEVANJA**

GRŠKA AVTORJA
IOÁNA KARISTIÁNI, **MALA ANGLIJA**
ELIAS VENEZIS, **ŠTEVILKA 31328**

HRVAŠKI AVTORJI
TISJA KLJAKOVIĆ BRAIĆ, **UNADVA**
DAMIR KARAKAŠ, **ŠUMENJE GOZDA**
KRISTIAN NOVAK, **CIGAN, AMPAK NAJLEPŠI**
DUBRAVKA UGREŠIĆ, **EVROPA V SEPIJI**
DUBRAVKA UGREŠIĆ, **JAGA BABA JE ZNESLA JAJCE**

INDIJSKA AVTORJA
PERUMAL MURUGAN, **DELNO ŽENSKA**
VIKRAM SETH, **ENAKA GLASBA**

IRANSKA AVTORICA
NÉGAR DJAVADI, **DEZORIENTALKA**

IRANSKO-NIZOZEMSKI AVTOR
KADER ABDOLAH, **HIŠA OB MOŠEJI**

IRSKI AVTORJI
RODAAN AL GALIDI, **AVTIST IN POŠTNI GOLOB**
SEBASTIAN BARRY, **SKRITO SPOROČILO**
GERARD DONOVAN, **JULIUS WINSOME**
JOHN MCGAHERN, **PORNOGRAF**
EDNA O'BRIEN, **V GOZDU**
SALLY ROONEY, **POGOVORI S PRIJATELJI**
WILLIAM TREVOR, **LUCY GAULT**

ISLANDSKI AVTOR
EINAR MAR GUDMUNDSSON, **ANGELI VESOLJA**

ITALIJANSKI AVTORJI
VIOLA ARDONE, **OTROCI Z VLAKA**
ALESSANDRO BARICCO, **MR GWYN**
DARIA BIGNARDI, **POPOLNA AKUSTIKA**
ITALO CALVINO, **BARON NA DREVESU**
PAOLO COGNETTI, **OSEM GORA**
ALESSANDRO D'AVENIA, **UMETNOST KRHKOSTI**
CLAUDIA DURASTANTI, **TUJKA**
ELENA FERRANTE, **GENIALNA PRIJATELJICA**
PAOLO GIORDANO, **SAMOTNOST PRAŠTEVIL**
LAURA IMAI MESSINA, **TELEFON V VETRU**
NICOLA LECCA, **HOTEL BORG**
GIACOMO LEOPARDI, **PESMI IN PISMA**
MILENA MAGNANI, **NAROBE CIRKUS**
MARGARET MAZZANTINI, **NOVOROJEN**
MARCO MISSIROLI, **OPOLZKOSTI V ZASEBNOSTI**
NUCCIO ORDINE, **KORISTNOST NEKORISTNEGA**
ANTONIO SCURATI, **NEZVESTI OČE**
TIZIANO TERZANI, **ŠE EN KROG NA VRTILJAKU**

ITALIJANSKO-SOMALSKA AVTORICA
IGABA SCEGO, **MOJ DOM JE TAM, KJER SEM**

IZRAELSKI AVTOR
AMOS OZ, **JUDA**
AMOS OZ, **ZGODBA O LJUBEZNI IN TEMNINI**

JAPONSKI AVTORJI
MINAE MIZUMURA, **MAMINA ZAPUŠČINA**
SOSEKI NATSUME, **KOPRNENJE**
KENZABURŌ ŌE, **POTRGAJTE POGANJKE, POSTRELITE OTROKE**

JUŽNOAFRIŠKA AVTORJA
J. M. COETZEE, **V PRIČAKOVANJU BARBAROV**
ZAKES MDA, **NAČINI SMRTI**

JUŽNOKOREJSKI AVTORICI
HAN KANG, **VEGETARIJANKA**
KYONG-SUK SIN, **PROSIM, PAZI NA MAMO**

KANADSKI AVTORJI
RUPI KAUR, **MED IN MLEKO**
ALAN SULLIVAN, **POD SVETLOBO SEVERNEGA SIJA**
LARRY TREMBLAY, **NASAD ORANŽEVCEV**

KATALONSKI AVTORJI
MARIA BARBAL, **KAMEN NA MELIŠČU**
JAUME CABRÉ, **SODNIK**
MANUEL DE PEDROLO, **TIPKOPIS O DRUGEM NASTANKU**
JORDI PUNTI, **IZGUBLJENI KOVČKI**

KITAJSKA AVTORJA
MAXINE HONG KINGSTON, **BOJEVNICA**
YU HUA, **ŽIVETI**

LIBANONSKI AVTOR
AMIN MAALOUF, **TANISOVA PEČINA**

MADŽARSKI AVTORJI
GABI GLEICHMANN, **NAPOJ NESMRTNOSTI**
LÁSZLÓ KRASZNAHORKAI, **SVET GRE NAPREJ**
AGOTA KRISTOF, **TRILOGIJA**
SÁNDOR MÁRAI, **KNJIGA ZELI ZA DUŠO IN TELO**
MELINDA NADJ ABONJI, **GOLOBI VZLETIJO**

MADŽARSKO-KANADSKI AVTOR
FRANK FUREDI, **MOČ BRANJA**

MAKEDONSKI AVTOR
BLAŽE MINEVSKI, **SPOMINČICE**

MAKEDONSKO-SLOVENSKA AVTORICA
LIDIJA DIMKOVSKA, **NON-OUI**

MAROŠKA AVTORJA
TAHAR BEN JELLOUN, **TA SLEPEČA ODSOTNOST SVETLOBE**
MUHHAMED SHUKRI, **GOLI KRUH**

MEHIŠKA AVTORJA
CARLOS PASCUAL, **O SLUŽKINJAH, VISOKIH PETAH IN ...**
JUAN RULFO, **PEDRO PARAMO**

MOLDAVIJSKA AVTORICA
LILIANA COROBCA, **KINDERLAND**

NEMŠKI AVTORJI
ERNST HAFFNER, **KRVNI BRATJE**
DANIEL KEHLMAN, **IZMERA SVETA**
MARIANA LEKY, **SELMA JE SANJALA O OKAPIJU**
JENS PETERSEN, **GOSPODINJSKA POMOČNICA**
MARTIN PUCHNER, **NAPISANI SVET**
BERNHARD SCHLINK, **OLGA**
LUTZ SEILER, **KRUZO**
ANA WAMBRECHTSAMER, **GUZEJ**

NEMŠKO-ŠVICARSKA AVTORICA
SIBYLLE BERG, **NEKAJ LJUDI IŠČE SREČO IN CRKNE OD SMEHA**

NIGERIJSKI AVTORJI
CHINUA ACHEBE, **RAZPAD**
CHIMAMANDA NGOZI ADICHIE, **POLOVICA RUMENEGA SONCA**
UZODINMA IWEALA, **ZVERI BREZ DOMOVINE**

NIZOZEMSKI AVTORJI
HERMAN KOCH, **VEČERJA**
JAN VAN MERSBERGEN, **ZADNJI POBEG**

MARGRIET DE MOOR, **SLIKAR IN DEKLE**
JAMAL OUARIACHI, **LAKOTA**
CONNIE PALMEN, **TI SI REKEL**
CONNIE PALMEN, **ZAKONI**

NORVEŠKI AVTORJI
ROY JACOBSEN, **NEVIDNI**
PER PETTERSON, **KONJE KRAST**
KJERSTI ANNEDATTER SKOMSVOLD, **HITREJE, KO GREM, MANJ ME JE**

PALESTINSKO-SIRSKA AVTORICA
GHADA KARMI, **VRNITEV**

POLJSKI AVTORJI
LISA APPIGNANESI, **VSAKDANJA NOROST**
JAKUB MAŁECKI, **RJA**
WIEŚŁAW MYŚLIWSKI, **TRAKTAT O LUŠČENJU FIŽOLA**
ISAAC BASHEVIS SINGER, **LJUBEZEN IN IZGNANSTVO**
ISAAC BASHEVIS SINGER, **MOČ TEME**
WISŁAWA SZYMBORSKA, **RADOST PISANJA**
OLGA TOKARCZUK, **BIZARNE ZGODBE**
AGATA TUSZYNSKA, **OBTOŽENA: WIERA GRAN**

PORTUGALSKA AVTORJA
JOSÉ SARAMAGO, **KAJN**
MIGUEL SOUSA TAVARES, **V TVOJI PUŠČAVI**

RUSKI AVTORJI
SVETLANA ALEKSIJEVIČ, **VOJNA NIMA ŽENSKEGA OBRAZA**
OLGA KHARITIDI, **PLES V KROGU**
NIKOLAJ LILIN, **PROSTI PAD**
ZAHAR PRILEPIN, **SAMOSTAN**
PAVEL SANAJEV, **POKOPLJITE ME ZA ŠPRAJC**
MARINA L'VOVNA STEPNOVA, **LAZARJEVE ŽENSKE**
VARLAN ŠALAMOV, **KOLIMSKE ZGODBE**
MIHAIL ŠIŠKIN, **UČNA URA KALIGRAFIJE**
JEVGENIJ VODOLAZKIN, **LAURUS**
ANDREJ VOLOS, **VRNITEV V PANDŽRUD**

SENEGALSKI AVTOR
BOUBACAR BORIS DIOP, **MURAMBI, KNJIGA O OKOSTJIH**

SIRSKI AVTOR
ADONIS, **POEZIJA 1**

SLOVAŠKI AVTORJI
ANTON BALÁŽ, **TABORIŠČE PADLIH ŽENSK**
PETER PIŠT'ANEK, **RIVERS OF BABYLON**
PAVOL RANKOV, **MATERE**

SLOVENSKI AVTORJI
MIHA AVANZO, **RORSCHACH**
ESAD BABAČIĆ, **PRIHODI, ODHODI**
ESAD BABAČIĆ, **VEŠ, MAŠINA, SVOJ DOLG**
GABRIELA BABNIK, **INTIMNO**
GABRIELA BABNIK, **V VISOKI TRAVI**
VLADIMIR BARTOL, **ALAMUT**
TINA BATISTA NAPOTNIK, **TUNEL**
JIŘI BEZLAJ, **EVANGELIJ ZA PITBULE**
BOGDAN BIŠČAK, **IGRA IN BISERI**
ANDREJ BLATNIK, **UGRIZI**
HELENA CESTNIK, **DESETERONOČJE**
HELENA CESTNIK, **PLETILJINA PESEM**
ALEŠ ČAR, **O ZNOSNOSTI**
DUŠAN ČATER, **DŽEHENEM**
PRIMOŽ ČUČNIK, **KOT DAR**
PRIMOŽ ČUČNIK, **TRILOGIJA**
MILAN DEKLEVA, **IN VSI SO OČARANI Z MESEČINO**
MILAN DEKLEVA, **ZMAGOSLAVJE PODGAN**
DUŠAN DIM, **RDEČA MESEČINA**

VERONIKA DINTINJANA, **V SUHEM DOKU**
EMIL FILIPČIČ, **MOJSTROVKA**
EVALD FLISAR, **DEKLE, KI BI RAJE BILO DRUGJE**
EVALD FLISAR, **NA ZLATI OBALI**
PETER FLORJANČIČ, **SKOK V SMETANO**
JASMIN B. FRELIH, **BLEDA SVOBODA**
ERVIN FRITZ, **DOLGI POHODI**
MAJA GAL ŠTROMAR, **ŽENSKA DRUGJE**
GORAZD GARVAS, **FEUER FREI**
NEJC GAZVODA, **V PETEK SO SPOROČILI, DA BO V NEDELJO ...**
POLONA GLAVAN, **KAKORKOLI**
POLONA GLAVAN, **NOČ V EVROPI**
ANJA GOLOB, **DIDASKALIJE K DIHANJU**
TADEJ GOLOB, **JEZERO**
BOŠTJAN GORENC, **REFORMATORJI V STRIPU**
ERVIN HLADNIK MILHARČIČ, **POT NA ORIENT**
STANKA HRASTELJ, **IGRANJE**
STANKA HRASTELJ, **PRVA DAMA**
MARIJA HRVATIN, **ZAPEČKARICA Z OBRONKA**
MARIJA HRVATIN, **ZARJAVELA OD VSAKDANJOSTI**
JURIJ HUDOLIN, **INGRID ROSENFELD**
ALOJZ IHAN, **HVALNICA REŠNJEMU TELESU**
JURE JAKOB, **LAKOTA**
DRAGO JANČAR, **IN LJUBEZEN TUDI**
DRAGO JANČAR, **TO NOČ SEM JO VIDEL**
SLAVICA JARKOVIČ, **V SOBI SRCA**
MILAN JESIH, **MARŠAL**
MILAN JESIH, **NAMREČ**
DUŠAN JOVANOVIČ, **PROTI TOKU**
ALENKA JOVANOVSKI, **TISOČ OSEMDESET STOPINJ**
ŠTEFAN KARDOŠ, **VETER IN ODMEV**
DORA KAŠTRUN, **ŽABCI**
MILAN KLEČ, **TROJKE**
TJAŠA KOPRIVEC VUGA, **TU JE MOJ ONKRAJ**
PETRA KORŠIČ, **FURLANKA JE DVIGNILA KRILLO**
MANCA KOŠIR, **ČAS ZA MODROST**
MANCA KOŠIR, **DRUGAČNA RAZMERJA**
MIHA KOVAČ, **BEREM, DA SE POBEREM**
NIKA KOVAČ, **PISMA TEBI**
ANJA KOVAČIČ, **UJETA V SVOBODI**
LOJZE KOVAČIČ, **KRISTALNI ČAS**
SABINA KOŽAR, **SONCE IN SENCE**
LADO KRALJ, **KOSEC KOSO BRUSI**
BORUT KRAŠEVEC, **AGNI**
VESNA KRAVČAR, **ČARODEJKA**
MANKA KREMENŠEK KRIŽMAN, **TUJCI**
MARUŠA KRESE, **DA ME JE STRAH?**
MARUŠA KRESE, **PESMI**
MOJCA KUMERDEJ, **KRONOSOVA ŽETEV**
META KUŠAR, **VRT**
PETJA KUŽEL, **VRNITEV: PISMA BIVŠEGA ODVISNIKA**
FERI LAINŠČEK, **JADRNICA**
FERI LAINŠČEK, **KURJI PASTIR**
FERI LAINŠČEK, **STRAH ZA METULJE V NEVIHTI**
MIRANA LIKAR BAJŽELJ, **GLASOVI**
MIRANA LIKAR BAJŽELJ, **PRIPOVEDOVALEC**
CVETKA LIPUŠ, **ODHAJANJE ZA ZAČETNIKE**
IZAR LUNAČEK, **MÜSLI IN RÜSBE**
MATJAŽ LUNAČEK, **GLASOVI IN PODOBE**
EVA MAHKOVIC, **VINJETE STRAHOLJUBCA**
SILVA MATOS, **NEVIDNE VEZI**
NEŽA MAURER, **SAMA SVA NA SVETU – TI IN JAZ**
SILVO MAVSAR, **POSTELJA IZ KNJIG**
SILVO MAVSAR, **SAMOBEG**
MIHA MAZZINI, **OTROŠTVO**
MIHA MAZZINI, **PALOMA NEGRA**
JANEZ MENART, **ZADNJA POMLAD**
RUDI MLINAR, **KO NI CVETELA AJDA**
RUDI MLINAR, **MAKS PLETERŠNIK**
VINKO MÖDERNDORFER, **ČUVAJ SNA**

VINKO MÖDERNDORFER, **DRUGA PRETEKLOST**
VINKO MÖDERNDORFER, **NIHČE VEČ NE PIŠE PISEM**
ANJA MUGERLI, **ČEBELJA DRUŽINA**
BOŠTJAN NARAT, **PODAJA V PRAZNO**
BOGDAN NOVAK, **TRTE UMIRAJO STOJE**
NINA NOVAK OISEAU, **V ŠEPETU TREPET**
TEA ORŠANIČ, **PREŠITE BESEDE**
JOSIP OSTI, **PANOVA PIŠČAL**
CARMEN L. OVEN, **SPREHAJALKA GOSPODOVEGA PSA**
CARMEN L. OVEN, **TIHOTAPCI MIRU**
TONE PARTLJIČ, **DOM DOM**
SAŠA PAVČEK, **OBLECI ME V POLJUB**
TOMAŽ PENGOV, **DREVO IN ZVEZDA**
ANICA PERME, **KAKO JE MOGOČE**
TONE PERŠAK, **USEDLINE**
MIHA PINTARIČ, **DVOJNI PRESLEDEK**
DAN PODJED, **VIDENI**
SEBASTIJAN PREGELJ, **POD SREČNO ZVEZDO**
SEBASTIJAN PREGELJ, **VDIH. IZDIH.**
SLAVKO PREGL, **SKRIVNOST SE IMENUJE ERICH ŠLOMOVIČ**
MARKO RADMILOVIČ, **KOLESAR**
ALOJZ REBULA, **ČETVEROREČJE**
MAGDA REJA, **IME TVOJE ZVEZDE JE BILHADI**
PETER REZMAN, **BARBARA IN KRIŠTOF**
NATAŠA ROGELJA, **TRINAJSTI MESEC**
ANA ROSTOHAR, **LJUBEZEN, KI SE JE ŽELELA SPOZNATI**
ANDREJ ROZMAN ROZA, **IZBRANE ROZINE V AKCIJI**
ROMAN ROZINA, **STO LET SLEPOTE**
MARJAN ROŽANC, **LJUBEZEN**
ANDRAŽ ROŽMAN, **TRIJE SPOMINI**
SAMO RUGELJ, **NA DOLGE PROGE**
SAMO RUGELJ, **NA PREPIHU**
SAMO RUGELJ, **RESNICA IMA TVOJE OČI**
RENATA SALECL, **TEK NA MESTU**
BRANE SENEGAČNIK, **POGOVORI Z NIKOMER**
ZORKO SIMČIČ, **ČLOVEK NA OBEH STRANEH STENE**
ROBERT SIMONIŠEK, **PEJSAŽI**
ZORAN SMILJANIČ, **PLEČNIK.**
MARKO SOSIČ, **KRUH, PRAH**
SARIVAL SOSIČ, **STAREC IN JAZ**
ANA SVETEL, **DOBRA DRUŽBA**
ANA SVETEL, **LEPO IN PRAV**
IVO SVETINA, **DREVESA**
BRINA SVIT, **NOVE DEFINICIJE LJUBEZNI**
DUŠAN ŠAROTAR, **BILJARD V DOBRAYU**
DRAGOMILA ŠEŠKO, **SVETLOBE V TEMO!**
MOJCA ŠIROK, **POGODBA**
BINA ŠTAMPE ŽMAVC, **PESEM ZA LIRO**
IRENA ŠTAUDOHAR, **KAJ HOČE ŽENSKA**
ALEŠ ŠTEGER, **VČASIH JE JANUAR SREDI POLETJA**
ZORAN ŠTEINBAUER, **TRI LUNE**
MIROSLAV TIČAR, **POPOTNIK**
AGATA TOMAŽIČ, **TIK POD NEBOM**
TANJA TUMA, **BRODNÍK**
BOŠTJAN VIDEMŠEK, **NA BEGU**
MAJA VIDMAR, **KAKO SE ZALJUBIŠ**
JANI VIRK, **LJUBEZEN V ZRAKU**
JANI VIRK, **MED DREVESI**
GORAN VOJNOVIČ, **JUGOSLAVIJA, MOJA DEŽELA**
VLADO VRBIČ, **PRESTRELJENE SANJE**
ANDREJA ZELINKA, **PRED OGRAJO**
CIRIL ZLOBEC, **TIHO ROMANJE K ZADNJI PESMI**
UROŠ ZUPAN, **ENE IN DRUGI**
VITOMIL ZUPAN, **MENUET ZA KITARO**
VLADO ŽABOT, **SVETA POROKA**
MONIKA ŽAGAR, **KOŠČEK ČOKOLADE V PASJI DLAKI**

SRBSKA AVTORJA

ALEKSANDAR GATALICA, **NEVIDNI**
GORAN MARKOVIČ, **BEOGRAJSKI TRIO**

ŠKOTSKE AVTORICE

AMINATTA FORNA, **NAJEMNIK**
JACKIE KAY, **RDEČA PRAŠNA CESTA**
MURIEL SPARK, **ZLATA LETA GOSPODIČNE JEAN BRODIE**

ŠPANSKI AVTORJI

PABLO AULADELL, **IZGUBLJENI RAJ JOHNA MILTONA**
JESUS CARRASCO, **NA PROSTEM**
ÁNGELES CASO, **PROTI VETRU**
JAVIER MARÍAS, **BERTA ISLA**

ŠPANSKI-ARGENTINSKO AVTOR

ANDRÉS NEUMAN, **SAMOGOVORI**
ANDRÉS NEUMAN, **STVARI, KI JIH NE NAREDIVA**

ŠVEDSKA AVTORJA

SARA STRIDSBERG, **BECKOMBERGA**
TOMAS TRANSTRÖMER, **NAPOL DOKONČANA NEBESA**

ŠVICARSKA AVTORICA

NOEMI LERCH, **KMETICA**

ŠVICARSKO-ROMUNSKA AVTORICA

AGLAJA VETERANYI, **ZAKAJ SE OTROK V POLENTI KUHA**

TURŠKI AVTORICI

OYA BAYDAR, **IZGUBLJENA BESEDA**
ELIF SHAFAK, **ČAST**

VENEZUELSKA AVTORICA

ELISABETH BURGOS, **IME MI JE RIGOBERTA MENCHÚ**

ZAMEJSKI AVTORICI

ISABELLA FLEGO, **SPOMINI IZNAD EKVATORJA**
MAJA HADERLAP, **ANGEL POZABE**
MAJA HADERLAP, **DOLGO PREHAJANJE**

NOSILKE PROJEKTA
Knjižnica Brežice
Valvasorjeva knjižnica Krško
Knjižnica Sevnica
Posavska potujoča knjižnica

IZVEDBA PROJEKTA
Renata Vidic
Saša Zimšek
Mateja Kus

OBLIKOVANJE
Alenka Žugič Jakovina

21. marec 2023

2023